

Grški kralj je odstopil.

FRANCOSKE ČETE SO SE IZKRALE V ATENAH. — GRŠKI PRESTOL BO ZASEDEL KRALJEV DRUGI SIN. — GRŠKI KRALJ SE BO PODAL S PRESTOLONASLEDNIKOM V ŠVICO. ZAVEZNIKI BODO KONTROLIRALI VSA ŽIVILA. — IZJAVA MINISTRskega PREDSEDNIKA ZAIMISA.

Atene, Grško, 12. junija. — Grški kralj Konstantin I. je odstopil. Grškega prestola ne bo zasedel prestolonaslednik Juri, njegov najstarejši sin, pač pa princ Aleksander.

Odstopil je na zahtevo zaveznikov. Najprej je hotel izbrati za svojega naslednika prince Jurja, toda zavezniki niso bili s tem zadovoljni, češ, da preveč simpatizira z Nemci.

Princ Aleksander je bil rojen 1. avgusta leta 1893 in je bil zadnji čas stotnik prvega grškega artiljejskega polka.

Kraljev odstop je naznanil ministrski predsednik Zaimis, ki je obenem tudi rekel, da bosta kralj in prestolonaslednik odšla iz dežele ter se podala v Švico.

Kraljeva družina se bo najprej podala z neko angleško bojno ladjo v Italijo.

Zavezniki čete so zasedle Eleasono v Tesaliji. Pri tem niso naletele na nikak odpor.

Tukaj se mudi že tretji dan francoski senator Jonnart, kot zastopnik Francije, Anglije in Rusije.

V pondeljek se je posvetoval z ministrskim predsednikom in mu pojasnil, da vstrajajo zavezniki pri tem, da grški kralj odstopi ter da v slučaju odstopa ne sme imenovati prince Jurja svojim naslednikom.

Ministrski predsednik mu je odvrnil, da je ta zahteva prava naličnost, ter da kralj ne more ničesar odrediti, dokler se ni posvetoval s kraljevim svetom.

Šele danes dopoldne ob desetih je izročil Zaimis odposlanec sledeče pismo:

Poslaniku in vrhovnemu komisarju Francije, Anglije in Rusije!

Ker ste v svoji včerajšnji noti zahtevali odstop Njegovega Veličanstva kralja Konstantina ter imenovanje njegovega naslednika, imam kot ministrski predsednik in zunanji minister čast, naznaniti Vaši ekselenci, da je Njegovo Veličanstvo kralj Konstantin z oziroma na dobrobit Grške sklenil, zapustiti zaeno s prestolonaslednikom deželo ter imenovati svojim naslednikom prince Aleksandra.

Zaimis.

Značilno je, da se niso vršili v Atenah nikakvi nemiri, ko je bilo to poročilo objavljeno.

Paris, Francija, 12. junija. — Havasova brzojavna agencija je dobila iz Aten sledeče poročilo:

Senator Jonnart se je danes dolgo časa posvetoval z grškim ministrskim predsednikom Zaimisom. Pojasnil mu je, da zahtevajo za vezniki večjo varnost za svojo armado na vzhodu. Eden glavnih ciljev teh armad je, napraviti na Grškem zopet mir in urediti zadeve.

Jonnart je apeliral na njegov patriotizem in ga prosil, naj pomaga zaveznikom, da se jim bo ta naftni posrečil.

Jonnart ima na razpolago veliko četi, ki bodo kontrolirale morisko ožino Korint ter vzdrževale mir v Atenah. Te čete se že v pondeljek izkrcalo.

Atene, Grško, 12. junija. — Ko je bilo razglašeno, da namerava kralj odstopiti, se je zbralo pred kraljevo palačo veliko domotujnih Grkov, ki so sklenili ščititi kralja.

V noči od ponedeljka na torek je stražilo palačo dvatisoč rezervistov.

H kralju je prišla delegacija mornarice in armade, pod poveljstvom admirala Mavro Michaela. Delegacije so zatržili kralju da sta mu armada in ljudstvo popolnoma vrnili.

Kralj je odvrnil, da bo vse do

bro, samo če se bodo popolnoma mirno obnašali.

Agitatorjem se ni posrečilo in-

scenirati niti ene demonstracije.

Po Atenah in drugih grških mestih vlada popoln mir.

Paris, Francija, 12. junija. — Poročilo, ki ga je izdalo vrhovno poveljstvo francoske armade, se glasi:

Francoske čete, ki imajo nalogo nadzorovati žetev v Tesaliji, so brez vsakih ovir prodrle v okolič- Ellagone.

Nadalje je bilo uradno razglašeno, da je Francija prevzela kontrolo nad vsemi živili na Grškem.

Francoski komisar general Jonnart je dospel v Atene ter zapovedal grškim četam izkrcati se, češ, da bodo morali vzdrževati mir v glavnem mestu.

Zavezniki kupujejo živila po Tesaliji ter jih razdeljujejo po ostalih grških provincah.

Zavezniki čete kontrolirajo Korintski zaliv.

Ko se je včeraj izkrcalo še nekaj vojaštva, ni bilo nikjer nobe njih nemirov.

Atene, Grško, 12. junija. — Kralja Konstantina bo spremljala tudi njegova soproga, sestra nemškega cesarja.

Irška konvencija.

Vse irske stranke se popolnoma strinjajo s vladnim načrtom glede irske domače vlade.

London, Anglija, 12. junija. — Objava Lloyd George-a, da so se vse irske stranke zedinile glede vladnega načrta za Home Rule konvencijo, vzbuja nove nade, da bo ta konvencija v resnici uspešna. Vsaj dosedaj se ni ničesar izpuštilo, kar more pospešiti izvršitve zmožen program. Celotni Sinn Féin se izprevideli bedasto načrtu, ki omogoča rešitev vprašanja in moške iz Ulsterja hočejo razpravljati o ostalih razlikah s svojimi katoliškimi brati.

Članov konvencije se ne bo izvolilo potom okrajnih večin, do čim bi ostale manjšine nezastopane. Da ne bodo imeli pristajati Redmond več članov kot Irška Unionsistična Zveza ali Sinn Féin organizacija, kaže, da si v resnici želijo poravnave.

Deset irskih plemenitav in petnajst članov, imenovanih od vlade, bo dalo povdarka dejstvu, da prepovedujeta zgodovina in geografija popolno neodvisnost Irske. Dasiravno bodo člani konvencije govorili za zelo raznoštevno maso irskega naroda, bodo vendar govorili za vse okraje, vse interese in stranke in v tem leži ravno velika važnost te konvencije vseh irskih strank.

Kot zaveznik angleškega naroda in Irške želi narod Združenih držav, da bi se v kratkem prenehalo vse rivalstvo med angleškim in irskim narodom. Želeli dobro srečo tej konvenciji, je želeli srečo demokraciji celega sveta.

Poškodovan nemški podmorski čoln.

Cadix, Španija, 12. junija. — Španski torpedni čoln št. 6 je zapazil nemški podmorski čoln U-52 ki je bil poškodovan; strel iz topa je zadel v stroj. Podmorski čoln je plul proti pristanišču v Cadix in ni mogel obveštati z nemškimi parniki v pristanišču, ker je bil brezžični brzojav tudi poškodovan. Popravlja bodo vzela najmanj dva dni in domneva se da bo podmorski čoln interniran.

Bojatom v Clevelandu!

Javna knjižnica na St. Clair Ave. v Clevelandu bo tekoma julija in avgusta ob sredah odprta od 9. ure dopoldne do 1. popoldne. Popoldne in zvečer bo zaprta.

BIVŠI GRŠKI KRALJ KONSTANTIN.

Lov na bojzaljivce.

V New Yorku so aretirali enotrideset ljudi, ki so se udeležili protestnega zborovanja.

Kompletno število vdeležencev pri registraciji za mesto New York bo znašalo več kot šeststo deset tisoč ljudi. Ko so vzporedili zadnjo soboto eno izmed končnih šte-
tev, so dosele številke do 580.000. Od onega časa naprej so dobili še nadaljnjih 20.000 imen ter pričakujejo še nadaljnjih dodatkov, vsled česar bo do današnjega dne dospel do navedene številke.

Vsak dan pa prihajajo pisma in brzojavke Newyorčanov iz vseh delov dežele in vsled tega ni še tako hitro pričakovati konca registracije.

Medtem pa so pričeli v vseh delih dežele z velikim pogonom za onimi, ki so se skušali odtegniti registraciji. Včeraj zvečer ob devetih je prišlo iz Washingtona tozadevno povelje, in ob devetih zvečer so vstavlili vsako nadaljno registracijo. Tukaj je bilo aretiranih enotrideset mož, ki se nahajajo kot vse kaže v registracijski starosti. Aretirali so jih na neke-
m zborovanju v Loyal Liceum na zapadni 24. cesti. Ljudje se niso mogli izkazati z registracijskimi izkaznicami; zvezni mašal McChar-
ty opisuje zborovanje kot nepatriotično in nelegalno.

Na zborovanju se je nahajala tudi znana anarhistinja Ema Goldman, glede katere je izjavil maršal, da jo bo pustil aretirati ob prvi priliki, ki se mu bo nudila. Na sličen način bodo aretirali tudi vse njene pristaje.

Oče nagnani sina.

San Francisco, Cal., 11. jun. — John Larsen, pomorski kapitan, je naznanil svojega sina G. R. Larsena, da se ni registriral 5. junija. Mladi Larsen je star 26 let in je priznal, da se ni registriral, ker je nasprotnik vojne.

400 Amerikancev v centralnih državah.

Stockholm, Švedija, 12. junija. — Po vladni cenitvi ni v centralnih državah več Amerikancev kot 400. Največ jih je v Berlinu, kjer so stali zaradi trgovine.

Francoska na Grškem.

Paris, Francija, 12. junija. — Francoska vlada je prevzela kontrolo nad prehranjevanjem Grške.

General Jonnart je prišel v Atene s francoskimi četami, ki bodo gledale na red v grškem glavnem mestu. Zavezniki kupujejo vse pridelke po Tesaliji in jih bodo razdelili po vseh grških provincah.

Cenzus.

Albany, N. Y., 12. junija. — Governor Whitman je bil obveščen, da je pri cenzusu zaposlenih 80.000 prostovoljnih uradnikov, ki bodo popisali od 11. do 25. junija vse moške in ženske države New York od 16. do 50. leta. Pri-
čakuje se, da bo popisanih okoli 5.600.000 oseb.

Vsakdo se mora osebno zgledati v uradu, kjer se vrši cenzus, in mora odgovoriti na vsa stavljen vprašanja; kdor tega ne stori, bo kaznovan z zaporom 6 mesecev. Denarne globe ni, temveč samo zaporna kazen.

Poleg tega pa bodo uradniki tudi popisali vse moške med 18. in 45. letom, ki bodo pritegnjeni državni milici, ako se bo pokazala potreba.

Na ta način upajo dobiti do dva miliona mož, ki bodo sposobni za vojaško službo.

Governor Whitman pravi: "Iz vseh krajev države sem prejel za-
gotovilo, da se bo cenzus izvršil hitro in v najlepšem redu. Narod je izprevidel, da je cenzus in popis vojaško sposobnih potreben za preparedness in upam, da bo vsaka moška in ženska oseba k te-
mu pomagala. Upam, da bo cen-
zus imel velik uspeh in hvaležni moramo biti vsem onim prostovo-
ljinim delavcem, ki so ponudili svojo službo brez odškodnine."

Whitmanova proklamacija je bila razširjena po celi državi in 50 tisoč lepakov se je razobesilo po vseh javnih krajih, čakalščih in železniških vozovih. Proklamacija je bila tiskana v enajstih tujih jezikih: v francoskem, židovskem, ogrskem, nemškem, poljskem, ru-
skem, grškem, slovanskem, šved-
skem in španskem. Razposlali so jo po vseh tovarnah, kjer so za-
posleni tujci.

Zaradi punce.

V klubovih prostorih na Balkan Street v Crosby, Minn., se je več Hrvatov prepiralo radi punce, ki je bila tamkaj zaposlena. Bili so vsi pijani. Iz prepira je nastal pretep, pri katerem so se bliskali noži mesto sabelj in pivne stekle-
nice so se metale mesto bomb. Za posledico boja je obelžal Robert Vuković mrtve na tleh s prezeza-
nim vratom od ušesa do ušesa. Težko ranjena sta pa Mihael Vuković, brat mrtvega, in Nikolaj Novaković, ki se bojujeja s smrtno v bolnišnici, dva pa sta manj ranjena. Policija je prišla na lice mesta šele eno uro po izvojevanju bitki. Na varno so spravljene Eli-
ja Popović, Ljudevit Milošnik in Stjepan Lican ter še trije drugi. Iše se še Pavel Malvič in Stje-
pan Popović. Nevarni alkohol.

BIVŠI GRŠKI PRESTOLONASLEDNIK JURI.

Vprašanje živilske kontrole

Delavski voditelji so zagotovili predsedniku svojo pomoč, za slu-
čaj, da se sprejme predlog.

Washington, D. C., 12. junija. — Vrijetno je, da bo prišel predse-
dnik še ta teden pred senat ter za-
hteval pospešeni sprejem admini-
stracijske predloge glede živil, o kateri je ugodno poročal hišni po-
jedelski odsek. Poroča se, da ho-
če senator Gore iz Oklahome, za-
vleči sprejem te odredbe s tem, da predlaga amandamente soglasno z njegovimi lastnimi idejami. Če bi se predlog in nje sprejem še na-
dalje zavleklo, potem debate v zbornici, bo predsednik najbrže stopil pred obe hiši kongresa v skupni seji. To je posledica konfe-
rence, ki jo je imel predsednik z Gompersom, načelnikom A. F. of L. ter drugimi delavskimi organi-
zacijami.

Poročajo tudi, da hče predsednik na vsak način uveljaviti od-
redbo še pred koncem tega meseca. Delavski voditelji so pojasnili predsedniku, da delavci za zdaj zelo trpe, ker nemorejo kupiti za-
dosti hrane v priročnih sedanjih visokih cen. Gompers je izjavil, da je tozadevna akcija neobhodno po-
trebna šep red prvim julijem, ko se prične sklepati velike kontrak-
te pri nakupovanju pšenice in dru-
gega žita.

Če se ne sprejme do dotednjega časa uspešne odredbe, bodo brez-
vestni ljudje izrabili vsako prilo-
ko ter se okoristili z nastalo si-
tuacijo.

V slučaju da bi se s strani admi-
nistracije kaj takega pripustilo bi postalo nezadovoljstvo med de-
lavstvom vedno večje ter pri pri-
šlo naravnost do viška. Gompers je pojasnil predsedniku, da so ce-
ne živil, ki so potrebna za vzdrža-
nje zdravia delavca, da more vr-
šiti uspešno svoj posel, poskočile v vsakem slučaju nad sto odstot-
kov in da bodo mogoče poskočile še za nadaljnih dvesto odstotkov.

Poroča se, da se predsednik po-
polnoma strinja z nazori Gompersa. Vse, kar mora storiti, da se izvede tozadevne odredbe je za-
sedaj to, da odpravi opozicijo se-
natorja Gore proti politični admi-
nistraciji.

Vsled odredbe, o kateri je u-
godno poročal hišni poljedelski komitej, se bo izročilo Hooverju živilskemu diktatorju, nekaj več kot prazni naslov. Dali mu bodo avtoriteto ter tudi denarna sred-
stva, ki so mu dozdaj najbolj manj-
kala.

Mr. Hoover sicer ni bil brez de-
la, odkar je bil imenovan od pred-
sednika, vendar pa je bil oviran v svojem poslovanju valed pomanj-
kanja avtoritete in valod dejstva, da najbrže ni usetil v kraki be-

Presenečena Nemčija.

Amsterdam, Nizozemsko, 12. junija. — Nemška javnost se še ni razvedrila od presenečenja za-
radi francoskega stališča napram stockholmskemu socialističnemu kongresu. Še bolj pa je vznemir-
jena, ker je Francija pokazala trdno voljo, da ne skonea prej vojne, dokler francoska zastava ne vihra v Alzaciji in Lotarin-
giji.

Nemški listi si na vso moč pri-
zadevajo, da bi potolažili nemški narod, ki je bil prepričan, da je Francoska izžrpana in da je že nezmogla nadaljevati vojno. Vse različne kritike se berejo po li-
stih in nekateri že kažejo na Francoze, češ, da so ravnotako veliki sovražniki Nemčije kot so drugi.

Zelo pa je razburjena nemška javnost, ker se še ni posrečilo zlo-
miti zavezniško blokado. Medtem, ko so se časopisi zadnje tri tedne norčevali iz velikega angleškega in francoskega veselja, ker je stopila Amerika v vojno, se sedaj opaza, da je tudi Nemcem prišlo do živcev.

Nemci pravijo, da Alzacija in Lotarinška nista samo nemški de-
želi, tem več so tudi prebivalci v teh deželah zadovoljni z nemško vlado.

Zdaj pa je zadeva predložena celemu svetu v razsodbo in Nem-
čija je nervozna.

Vsenemški listi pravijo, da naj Francozi pridejo in vzamejo de-
želi; toda ljudstvo je nezadovolj-
no, ker izpregleduje, da zavezniki podpirajo Francijo in izjavljajo, da prej ne bo miru, dokler se ne popravil krivica iz leta 1870. Med ljudmi se že slišijo vprašanja: "Ali je vredno nadaljevati vojno zaradi Alzacije in Lotarinške?" Takih je sedaj le še petica; toda prav lahko se zgodi tako kot z Liebknechtom, ki je bil pred dve-
ma letoma skoro osamljen, zdaj pa ima že toliko privržencev.

Listi zdaj tolažijo narod s ce-
sarjevim besedami: "Vi boste narekovali mir." To je iste cesar, ki je pred tednom naznanil sve-
tu, da je bila angleška ofenziva strta. Zdaj pa so Nemci primorani priznati, da je angleška ofenziva mnogo močnejša kot je bila kdaj poprej, posebno v Flan-
driji.

Ljudstvo prihaja počasi do spo-
znanja, da uradna vladna poro-
čila slepijo ljudstvo in da so ne-
resnična.

V zadnjem času so pričeli listi tudi doiziti francoskega predse-
dnika Poincaréja, da je kriv te vojne. Zopet pa se kaže v Berlinu razburjenje, ker je Ribot obju-
bil, da bo objavil nekatere tajne listine, ki bodo pojasnile početek sovražnosti. Zelo so radovedni, kaj bo Ribot pojasnil in kdaj.

Ker nista registrirala obrt.

V Virginiji, Minn., je bil Aleks Kalis obsojen na 3 mesece k delu na okrajni farmi in njegova žena na \$100 kazni, ker sta vodila obrt pod imenom, katerega nista regi-
strirala pri okrajnem klerku, ter sta nabirala denar v obzrobli za nek sklad za pohištvo. H. V. Peterson zahteva od obtožencev 1500 dolarjev, katere mu baje dolgu-
jeta na nekem kontraktu. Položi-
la sta varščino \$2000 in vložila priziv na višje sodišče.

Rumunski petrolej.

Amsterdam, Nizozemsko, 12. junija. — Wolfova agencija po-
roča, da so Nemci popravili vse priprave za dobivanje petroleja na Rumunskem.

Pošiljateljem denarja.

Kakor že mano, ne sprejemamo nič več denarja in izplačil v Ab-
striji, Ogrski in Nemčiji.

Lahko pa vedno še izpolnjujemo izplačila vojnim ujet-
nikom in drugim v Egiptu, Italiji in Franciji, kakor tudi onim ljudem na Primorskem, kateri bivajo v krajih, ki se naseljeni po laški armadi.

Kadar pošljete denar, priložite tudi dopisnico ali pismo vojnega ujetnika, ker nam s tem pomagata postaviti pravilni naslov.

TVRDKA FRANK SAKSE, 28 Cortlandt Street, New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President. LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za celo leto za mesto New York \$5.00
In Canada..... \$3.50	Za pol leta za mesto New York... 3.00
Za pol leta..... 2.00	Za četrt leta za mesto New York 1.50
Za četrt leta..... 1.00	Za inozemstvo za celo leto 6.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenrednih nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")
issued every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly \$3.50.

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisov in osebosti se ne priobčujejo.
Denar naj se blagovoli pošilja po — Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi priloži bivalnišče naznanilo, da hitreje najdemo naslovnik.

Dopisom in pošiljankam naredite ta naslov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon: 2876 Cortlandt.

Malo odgovora.V Ameriki je zelo malo slovenskih urednikov.
Žal, da se je tudi to redko število razdelilo v tri skupine.
Prva je na srednji in edino pravilni poti, ostali dve sta pa zašli v ekstrem.

Prve vodi vest in prepričanje, ostale je pa zavedla nadutost in prirojeno veselje do večne opozicije.

Naprej jih ne bomo sečirali, rečemo pa samo toliko, da so nekateri članki v naših "kristalno čistih jugoslovanskih listih" ravno tako škodljivi slovenskemu narodu, kot mu je škodljiv strup, katerega razširja zloglasni Zotti iz svoje beznice na newyorškem Vesey Streetu.

Radikalnim Jugoslovonom je zmanjkalo snovi.
Pesem o svobodi je že deloma izpeta, razne vladarske dinastije za katere so se tako poganjali, so položili na stran, in zdaj se samo brskajo in brskajo, želijo najti pomoto, katero bi pokazali svetu za mogočeno kretanje, češ, nismo samo mi nezmotljivi, ne, tudi oni se motijo.

In zadnjič so jo k sreči iztaknili.

Mi smo zapisali, da je nek slovenski poslanec rekel v avstrijskem državnem zboru, da hočijo Slovenci samostojnost v okrilju sedanjih avstrijskih mej. Jugoslovani so pa pritiskali na naše po, ročilo pečat neresnice ter nam z velikim pompom in navdušenjem povedali, da so bile besede dr. Korošec popolnoma drugačne ter da smo jih namenoma potvorili.

Dr. Korošec je baje rekel, da hočijo Slovenci proč od Avstrije in Ogrske in da zahtevajo popolno samostojnost.

Natančnega besedila Koroščevega govora ne more citirati nih angleško, niti ameriško časopisje, ne more ga citirati niti "Clevelandska Amerika" niti naš list.

Naravnost nevrtno se nam pa zdi, da bi zahteval dr. Korošec, član Jugoslovanskega kluba v avstrijskem državnem zboru popolno odepitve Slovencev in Hrvatov od Avstrije.

Korošcu ne odrekamo domoljublja in tudi vemo, da je precej pogumen, nikakor nam pa ne gre v glavo, da bi stavil svojo opravičeno zahtevo na nekompetentnem mestu.

Zaradi besed, ki mu jih podtikajo listi, bi Korošec ne bil več avoboden, ampak bi, bodisi stokal v avstrijski ječi, zaprt zastran veleizdaje, bodisi bi se zgrudil še isti dan na kakem kosarniškem dvorišču s šestimi kroglicami v prsih.

To je torej naše menje.

Zdi se nam, da imamo še vedno toliko prostosti, da lahko pove-mo in zapišemo svoje menje, ne da bi vprašali za svet in dovoljenje kako kancelarijo ali pa uredništvo "Clevelandske Amerike".

Sploh je bil pa smisel tistega poročila tudi v angleških listih sil-no netočen.

V poročilu je rečeno, da je zahteval Korošec združitev onega dela monarhije, v katerem stanujejo in Hrvatje, Slovenci in Srbi.

O Srbih v Srbiji, o Črnogorcih in o beneških Slovenceh ni v po-ročilu niti besede.

To je torej precejšen dokaz, da je zahteval Korošec svobodo in prostost Slovencev, Hrvatov in onega števila Srbov, ki stanujejo v Banatu, Ereg-Bosni in Dalmaciji.

Vzemimo, da je poročilo o govoru resnično.

Potemtakem pridemo do zaključka, da se ne strinjajo poslanci v Jugoslovanskem klubu s tako Jugoslavijo, kakoršno so naslikali člani Jugoslovanskega Odbora in katero zdaj isti člani Odbora za-eno z uredništvu nekaterih slovenskih in hrvaških listov z vso vne-mo "popravljajo".

Nek pregovor pravi, da je vse dobro, če je konec dober. — In res "Clevelandska Amerika" zaključila svoj testeni članek z ne-sramno izsinuacijo, da se "Glas Naroda" boji zameriti črnožoltim domoljubom.

Prepričani smo, da ima uredništvo "C. A." preveč dela z "re-šavanjem" Slovencev; tako da zamore samo z naslovne strani tega ali onega lista črpati material za svoje neupravičene napade.

Ako bi bil urednik "C. A." pogledal na drugo stran našega lista zn dne 2. junija ter bi prebral članek "Govor avstrijskega cesarja", bi se bil lahko malo natančneje uveril o naši ljubezni do črnožoltih domoljubov.

škega vzroka v francoskem ozem-lju, katero imajo Nemci tako dol-go zasedeno. Taká odškodnina bi bila popolnoma v soglasju s prin-cipiji, objavljenimi od sedanje pro-vizorične ruske vlade.

Noben član ruske vlade, razve-če je prepojen z nemškim duhom bi ne mogel zanikati, da temelji vse, kar je rekel Wilson glede te-ritorialnih izpremenb, na zdravi podlagi in na principijih večne pravice. Prezgodaj bi bilo razlaga-ti si rusko izjavo glede "nikakih aneksij" kot vstrajanje pri zahte-vi, da se ustanovi "Status quo".

Le v nemških duhovih in v onih ki gledajo z zadovoljstvom na bodo-če uresničenje nemških ciljev, more najti ta ideja odobravanje. Mr. Wilson je namreč izjavil: — "Bil je ravno ta status quo ante iz katerega se je razvila ta krivična vojna." Častihlepi načrti, ka-tere je hotela izvesti cesarska nem-ška vlada, so vsebovale aneksije v velikanskem obsegu ter razširjenje nemškega upliva tudi izven meja nemškega cesarstva.

Militaristično "razširjenje obla-sti od Berlina do Bagdada in pre-ko tega, je bilo obrnjeno proti ni-čemur drugemu kot proti miru in prostosti sveta."

Da se raztrga vozle te intrige, je potrebno, da se popravi že stor-jeno zlo in da se odredi vse potreb-no, vsled česar bi bilo onemogoče-no zopetno razredčenje in oživo-tvorenje teh intrig."

Poprave preteklih krivic, izena-čenje starih dejanj teritorialnega ro-pa je treba smatrati za bistve.

Dne 27. majnika se je ponovila igra "Rokovnjači". Nabralo se je mnogo občinstva in splošno se je govorilo, da so se igralci ter-igralke še dosti boljše postavili, kakor prikrat. Kar naravno, za-res izvrstno so izvrševali posebno glavne vloge: gospica Johana Smerke — Polonica, g. Walter L. Predović — Ferdinand, g. John Germ — Blaž. Tudi vsi drugi so bili naravnost vtopljeni v značaj svoje dotične vloge. Bili so slede-či: gg. J. Kogovšek in R. Roblek, gospodična Ana Snedece, Helena Perko, Franica Roje, Kristina Blatnik, Katie Thomas, Rosie Snedece, Katie Jerman, Mary Gregor-ic, Katie Goršic, Mary Zobe, Mary Princ in Rosie Pugelj; g. L. Jenko, R. Puh, A. Jeršin, L. Zupančič, J. Lesar, F. Roje, Jake Papež, P. Zerne, And. Razpot, Tony Prijatelj, Josip Pritekel, J. Anžić, J. Kralj, A. Zalar in J. Kamlič.

Dne 3. junija so pa naše gospo-dične priredile gajljivo igro "Pri-segami". Menda je prenapolnjena dvorana še posebno navduševala bistrostna dekleta, da so vsako-zi slikale tako pravilno in zani-mivo značaje svojih ulog. Ljudje so komaj čakali, da se je prika-zala gđ. Johana Smerke kot Klara; prav naravno je nastopala gđ. Ana Snedece kot oblastna go-spa Ljudmila; mnogo razvedrila in veselega smeha so vpletle go-spodične Regina Skiff, Mary Zo-bee in Kristina Blatnik; prijetno obnašanje gđ. Helene Perko kot uboge najdenke Ivanke nam je kar solze privabilo. Enako spret-no spodobno je nastopala gđ. Francka Roje in članice kluba gđ. Rosie Pugelj, Katie Jer-man, Katie Thomas, Rosie Snedece, Mary Gregor-ic, Carrie Preles-nik in Katie Goršic so izredno le-po vpletale šaljive prizore. Seve-da je bilo petje pripomoglo iz-datno k zaželjenemu uspehu. Po dvorani se je slišalo: Če bi igro jutri ponovili, bi zopet prišel.

"Prisegami", če igralke, kakor tukaj, umejo vzporediti blaga ču-stva in se govori različno, tedaj so v nji vzvišeni nauki v prikup-ni, zares čarovni obleki, ki ne ve-dne vtisnejo trajno, blagodejno moralo (mrvnost).

Šolska mladina ima igre tudi v dvorani sv. Jožefa 1. julija. Mi-mo drugega imamo "Blejske ju-nakinje".

P. Oiril Zupan, O. S. B.

Dosedaj še nismo dosti izvede-li, kako se je sprejelo v Rusiji po-slanico predsednika Wilsona. Ob-javilo se je jo tamkaj istočasno z objavljenjem v tej deželi. Istotako se je objavilo poslanico v zavez-niških deželah ter je jasno, da predstavlja tudi njih menja in namene. To ugotavlja predvsem angleška oficijelna poslanica.

Nikaka "aneksija" bi ne bila, če bi se združilo Poljake v Rusiji, Avstriji in Prusiji v-neko obliko neodvisne vlade. Nikaka "aneksija" bi ne bi-la, če bi se združilo Čehe Če-ške in Moravske s Slovaki Mo-ravske in severozapadne Ogr-ske v neodvisno državo; tudi bi ne bilo nikaka "aneksija", če bi se celo srbsko-hrvaško in slovensko pleme združilo ter se izpolnila aspiracije rodolju-bov z ustanovitvijo združ. da-siravno federirane Jugoslavije.

Iste je z avstrijski Italija-ni, avstrijskimi Rumuni in Ukrajinci. Formula "nikakih aneksij" bi se v tem smislu o-bročala proti Habsburžanom in Madžarom, ki so se pola-stili vlade. S tem bi se tudi raztelesilo Avstro-Ogrsko. Ma-džari in Nemci v Avstriji bi seveda ohranili pravico sa-modoločbe, vendar pa bi izgu-bili moč zatiranja nemških narodov, kar je tvorilo eden izmed glavnih vzrokov seda-nje vojne.

Dosedaj še nismo dosti izvede-li, kako se je sprejelo v Rusiji po-slanico predsednika Wilsona. Ob-javilo se je jo tamkaj istočasno z objavljenjem v tej deželi. Istotako se je objavilo poslanico v zavez-niških deželah ter je jasno, da predstavlja tudi njih menja in namene. To ugotavlja predvsem angleška oficijelna poslanica.

Nikaka "aneksija" bi ne bila, če bi se združilo Poljake v Rusiji, Avstriji in Prusiji v-neko obliko neodvisne vlade. Nikaka "aneksija" bi ne bi-la, če bi se združilo Čehe Če-ške in Moravske s Slovaki Mo-ravske in severozapadne Ogr-ske v neodvisno državo; tudi bi ne bilo nikaka "aneksija", če bi se celo srbsko-hrvaško in slovensko pleme združilo ter se izpolnila aspiracije rodolju-bov z ustanovitvijo združ. da-siravno federirane Jugoslavije.

Iste je z avstrijski Italija-ni, avstrijskimi Rumuni in Ukrajinci. Formula "nikakih aneksij" bi se v tem smislu o-bročala proti Habsburžanom in Madžarom, ki so se pola-stili vlade. S tem bi se tudi raztelesilo Avstro-Ogrsko. Ma-džari in Nemci v Avstriji bi seveda ohranili pravico sa-modoločbe, vendar pa bi izgu-bili moč zatiranja nemških narodov, kar je tvorilo eden izmed glavnih vzrokov seda-nje vojne.

Dosedaj še nismo dosti izvede-li, kako se je sprejelo v Rusiji po-slanico predsednika Wilsona. Ob-javilo se je jo tamkaj istočasno z objavljenjem v tej deželi. Istotako se je objavilo poslanico v zavez-niških deželah ter je jasno, da predstavlja tudi njih menja in namene. To ugotavlja predvsem angleška oficijelna poslanica.

Nikaka "aneksija" bi ne bila, če bi se združilo Poljake v Rusiji, Avstriji in Prusiji v-neko obliko neodvisne vlade. Nikaka "aneksija" bi ne bi-la, če bi se združilo Čehe Če-ške in Moravske s Slovaki Mo-ravske in severozapadne Ogr-ske v neodvisno državo; tudi bi ne bilo nikaka "aneksija", če bi se celo srbsko-hrvaško in slovensko pleme združilo ter se izpolnila aspiracije rodolju-bov z ustanovitvijo združ. da-siravno federirane Jugoslavije.

Iste je z avstrijski Italija-ni, avstrijskimi Rumuni in Ukrajinci. Formula "nikakih aneksij" bi se v tem smislu o-bročala proti Habsburžanom in Madžarom, ki so se pola-stili vlade. S tem bi se tudi raztelesilo Avstro-Ogrsko. Ma-džari in Nemci v Avstriji bi seveda ohranili pravico sa-modoločbe, vendar pa bi izgu-bili moč zatiranja nemških narodov, kar je tvorilo eden izmed glavnih vzrokov seda-nje vojne.

Dosedaj še nismo dosti izvede-li, kako se je sprejelo v Rusiji po-slanico predsednika Wilsona. Ob-javilo se je jo tamkaj istočasno z objavljenjem v tej deželi. Istotako se je objavilo poslanico v zavez-niških deželah ter je jasno, da predstavlja tudi njih menja in namene. To ugotavlja predvsem angleška oficijelna poslanica.

Nikaka "aneksija" bi ne bila, če bi se združilo Poljake v Rusiji, Avstriji in Prusiji v-neko obliko neodvisne vlade. Nikaka "aneksija" bi ne bi-la, če bi se združilo Čehe Če-ške in Moravske s Slovaki Mo-ravske in severozapadne Ogr-ske v neodvisno državo; tudi bi ne bilo nikaka "aneksija", če bi se celo srbsko-hrvaško in slovensko pleme združilo ter se izpolnila aspiracije rodolju-bov z ustanovitvijo združ. da-siravno federirane Jugoslavije.

Iste je z avstrijski Italija-ni, avstrijskimi Rumuni in Ukrajinci. Formula "nikakih aneksij" bi se v tem smislu o-bročala proti Habsburžanom in Madžarom, ki so se pola-stili vlade. S tem bi se tudi raztelesilo Avstro-Ogrsko. Ma-džari in Nemci v Avstriji bi seveda ohranili pravico sa-modoločbe, vendar pa bi izgu-bili moč zatiranja nemških narodov, kar je tvorilo eden izmed glavnih vzrokov seda-nje vojne.

Dosedaj še nismo dosti izvede-li, kako se je sprejelo v Rusiji po-slanico predsednika Wilsona. Ob-javilo se je jo tamkaj istočasno z objavljenjem v tej deželi. Istotako se je objavilo poslanico v zavez-niških deželah ter je jasno, da predstavlja tudi njih menja in namene. To ugotavlja predvsem angleška oficijelna poslanica.

Nikaka "aneksija" bi ne bila, če bi se združilo Poljake v Rusiji, Avstriji in Prusiji v-neko obliko neodvisne vlade. Nikaka "aneksija" bi ne bi-la, če bi se združilo Čehe Če-ške in Moravske s Slovaki Mo-ravske in severozapadne Ogr-ske v neodvisno državo; tudi bi ne bilo nikaka "aneksija", če bi se celo srbsko-hrvaško in slovensko pleme združilo ter se izpolnila aspiracije rodolju-bov z ustanovitvijo združ. da-siravno federirane Jugoslavije.

Iste je z avstrijski Italija-ni, avstrijskimi Rumuni in Ukrajinci. Formula "nikakih aneksij" bi se v tem smislu o-bročala proti Habsburžanom in Madžarom, ki so se pola-stili vlade. S tem bi se tudi raztelesilo Avstro-Ogrsko. Ma-džari in Nemci v Avstriji bi seveda ohranili pravico sa-modoločbe, vendar pa bi izgu-bili moč zatiranja nemških narodov, kar je tvorilo eden izmed glavnih vzrokov seda-nje vojne.

Dosedaj še nismo dosti izvede-li, kako se je sprejelo v Rusiji po-slanico predsednika Wilsona. Ob-javilo se je jo tamkaj istočasno z objavljenjem v tej deželi. Istotako se je objavilo poslanico v zavez-niških deželah ter je jasno, da predstavlja tudi njih menja in namene. To ugotavlja predvsem angleška oficijelna poslanica.

Nikaka "aneksija" bi ne bila, če bi se združilo Poljake v Rusiji, Avstriji in Prusiji v-neko obliko neodvisne vlade. Nikaka "aneksija" bi ne bi-la, če bi se združilo Čehe Če-ške in Moravske s Slovaki Mo-ravske in severozapadne Ogr-ske v neodvisno državo; tudi bi ne bilo nikaka "aneksija", če bi se celo srbsko-hrvaško in slovensko pleme združilo ter se izpolnila aspiracije rodolju-bov z ustanovitvijo združ. da-siravno federirane Jugoslavije.

Iste je z avstrijski Italija-ni, avstrijskimi Rumuni in Ukrajinci. Formula "nikakih aneksij" bi se v tem smislu o-bročala proti Habsburžanom in Madžarom, ki so se pola-stili vlade. S tem bi se tudi raztelesilo Avstro-Ogrsko. Ma-džari in Nemci v Avstriji bi seveda ohranili pravico sa-modoločbe, vendar pa bi izgu-bili moč zatiranja nemških narodov, kar je tvorilo eden izmed glavnih vzrokov seda-nje vojne.

Dosedaj še nismo dosti izvede-li, kako se je sprejelo v Rusiji po-slanico predsednika Wilsona. Ob-javilo se je jo tamkaj istočasno z objavljenjem v tej deželi. Istotako se je objavilo poslanico v zavez-niških deželah ter je jasno, da predstavlja tudi njih menja in namene. To ugotavlja predvsem angleška oficijelna poslanica.

Nikaka "aneksija" bi ne bila, če bi se združilo Poljake v Rusiji, Avstriji in Prusiji v-neko obliko neodvisne vlade. Nikaka "aneksija" bi ne bi-la, če bi se združilo Čehe Če-ške in Moravske s Slovaki Mo-ravske in severozapadne Ogr-ske v neodvisno državo; tudi bi ne bilo nikaka "aneksija", če bi se celo srbsko-hrvaško in slovensko pleme združilo ter se izpolnila aspiracije rodolju-bov z ustanovitvijo združ. da-siravno federirane Jugoslavije.

Iste je z avstrijski Italija-ni, avstrijskimi Rumuni in Ukrajinci. Formula "nikakih aneksij" bi se v tem smislu o-bročala proti Habsburžanom in Madžarom, ki so se pola-stili vlade. S tem bi se tudi raztelesilo Avstro-Ogrsko. Ma-džari in Nemci v Avstriji bi seveda ohranili pravico sa-modoločbe, vendar pa bi izgu-bili moč zatiranja nemških narodov, kar je tvorilo eden izmed glavnih vzrokov seda-nje vojne.

Dosedaj še nismo dosti izvede-li, kako se je sprejelo v Rusiji po-slanico predsednika Wilsona. Ob-javilo se je jo tamkaj istočasno z objavljenjem v tej deželi. Istotako se je objavilo poslanico v zavez-niških deželah ter je jasno, da predstavlja tudi njih menja in namene. To ugotavlja predvsem angleška oficijelna poslanica.

Nikaka "aneksija" bi ne bila, če bi se združilo Poljake v Rusiji, Avstriji in Prusiji v-neko obliko neodvisne vlade. Nikaka "aneksija" bi ne bi-la, če bi se združilo Čehe Če-ške in Moravske s Slovaki Mo-ravske in severozapadne Ogr-ske v neodvisno državo; tudi bi ne bilo nikaka "aneksija", če bi se celo srbsko-hrvaško in slovensko pleme združilo ter se izpolnila aspiracije rodolju-bov z ustanovitvijo združ. da-siravno federirane Jugoslavije.

Iste je z avstrijski Italija-ni, avstrijskimi Rumuni in Ukrajinci. Formula "nikakih aneksij" bi se v tem smislu o-bročala proti Habsburžanom in Madžarom, ki so se pola-stili vlade. S tem bi se tudi raztelesilo Avstro-Ogrsko. Ma-džari in Nemci v Avstriji bi seveda ohranili pravico sa-modoločbe, vendar pa bi izgu-bili moč zatiranja nemških narodov, kar je tvorilo eden izmed glavnih vzrokov seda-nje vojne.

Dosedaj še nismo dosti izvede-li, kako se je sprejelo v Rusiji po-slanico predsednika Wilsona. Ob-javilo se je jo tamkaj istočasno z objavljenjem v tej deželi. Istotako se je objavilo poslanico v zavez-niških deželah ter je jasno, da predstavlja tudi njih menja in namene. To ugotavlja predvsem angleška oficijelna poslanica.

Dopisi.

Eddyville, Iowa.

Pošiljam vam svoto \$8.25, ka-teri znesek sem nabral pri dobro-srčnih rojakih za nesrečno John Zupanovo družino v Grove City, Pa. Darovali so sledeči: Po \$1: Ferdinand Hočevar, Feliks Raz-potnik, Stefan Razpotnik, Frank Razpotnik in Frank Bregar; po \$0.50: Frank Palčič, Jak. Vidmar, Frank Kristof, Geo. Jerovšek, John Kosmač in John Potočnik; Alojzij Palčič 25¢.

Tukaj je naš le malo Slovencev in še mi smo tako raztrošeni, da se ne moremo nič "poštregati" o vojnih razmerah, ko pridemo ma-lokdaj skupaj. Delamo v premo-gorovih. Zasluge je kot povsod; pride slabo in boljše in treba je potrpljenja. Ne pijemo nič, ker ne dobimo in vseeno nam ne osta-ja nič. Toliko nam dajo kapita-listi, da jim nekoliko denar pre-mešamo, gre z banke na banko, da se preznati, da ga moli ne snejo.

Il konec dopisa pozdravljam vse čitatelje širom Amerike, po-sebno pa moje znance.

Stefan Razpotnik, R. 1, Eddyville, Iowa.

Pueblo, Colo.

Spretni in nadarjeni igralci ter igralke so v kratkem razveselje-vali naše rojake z dvema igrama ter so tem potom nabrali lep pri-pomoček svoji cerkvi in šoli.

Dne 27. majnika se je ponovila igra "Rokovnjači". Nabralo se je mnogo občinstva in splošno se je govorilo, da so se igralci ter-igralke še dosti boljše postavili, kakor prikrat. Kar naravno, za-res izvrstno so izvrševali posebno glavne vloge: gospica Johana Smerke — Polonica, g. Walter L. Predović — Ferdinand, g. John Germ — Blaž. Tudi vsi drugi so bili naravnost vtopljeni v značaj svoje dotične vloge. Bili so slede-či: gg. J. Kogovšek in R. Roblek, gospodična Ana Snedece, Helena Perko, Franica Roje, Kristina Blatnik, Katie Thomas, Rosie Snedece, Katie Jerman, Mary Gregor-ic, Katie Goršic, Mary Zobe, Mary Princ in Rosie Pugelj; g. L. Jenko, R. Puh, A. Jeršin, L. Zupančič, J. Lesar, F. Roje, Jake Papež, P. Zerne, And. Razpot, Tony Prijatelj, Josip Pritekel, J. Anžić, J. Kralj, A. Zalar in J. Kamlič.

Dne 3. junija so pa naše gospo-dične priredile gajljivo igro "Pri-segami". Menda je prenapolnjena dvorana še posebno navduševala bistrostna dekleta, da so vsako-zi slikale tako pravilno in zani-mivo značaje svojih ulog. Ljudje so komaj čakali, da se je prika-zala gđ. Johana Smerke kot Klara; prav naravno je nastopala gđ. Ana Snedece kot oblastna go-spa Ljudmila; mnogo razvedrila in veselega smeha so vpletle go-spodične Regina Skiff, Mary Zo-bee in Kristina Blatnik; prijetno obnašanje gđ. Helene Perko kot uboge najdenke Ivanke nam je kar solze privabilo. Enako spret-no spodobno je nastopala gđ. Francka Roje in članice kluba gđ. Rosie Pugelj, Katie Jer-man, Katie Thomas, Rosie Snedece, Mary Gregor-ic, Carrie Preles-nik in Katie Goršic so izredno le-po vpletale šaljive prizore. Seve-da je bilo petje pripomoglo iz-datno k zaželjenemu uspehu. Po dvorani se je slišalo: Če bi igro jutri ponovili, bi zopet prišel.

"Prisegami", če igralke, kakor tukaj, umejo vzporediti blaga ču-stva in se govori različno, tedaj so v nji vzvišeni nauki v prikup-ni, zares čarovni obleki, ki ne ve-dne vtisnejo trajno, blagodejno moralo (mrvnost).

Šolska mladina ima igre tudi v dvorani sv. Jožefa 1. julija. Mi-mo drugega imamo "Blejske ju-nakinje".

P. Oiril Zupan, O. S. B.

Dosedaj še nismo dosti izvede-li, kako se je sprejelo v Rusiji po-slanico predsednika Wilsona. Ob-javilo se je jo tamkaj istočasno z objavljenjem v tej deželi. Istotako se je objavilo poslanico v zavez-niških deželah ter je jasno, da predstavlja tudi njih menja in namene. To ugotavlja predvsem angleška oficijelna poslanica.

Nikaka "aneksija" bi ne bila, če bi se združilo Poljake v Rusiji, Avstriji in Prusiji v-neko obliko neodvisne vlade. Nikaka "aneksija" bi ne bi-la, če bi se združilo Čehe Če-ške in Moravske s Slovaki Mo-ravske in severozapadne Ogr-ske v neodvisno državo; tudi bi ne bilo nikaka "aneksija", če bi se celo srbsko-hrvaško in slovensko pleme združilo ter se izpolnila aspiracije rodolju-bov z ustanovitvijo združ. da-siravno federirane Jugoslavije.

Iste je z avstrijski Italija-ni, avstrijskimi Rumuni in Ukrajinci. Formula "nikakih aneksij" bi se v tem smislu o-bročala proti Habsburžanom in Madžarom, ki so se pola-stili vlade. S tem bi se tudi raztelesilo Avstro-Ogrsko. Ma-džari in Nemci v Avstriji bi seveda ohranili pravico sa-modoločbe, vendar pa bi izgu-bili moč zatiranja nemških narodov, kar je tvorilo eden izmed glavnih vzrokov seda-nje vojne.

Dosedaj še nismo dosti izvede-li, kako se je sprejelo v Rusiji po-slanico predsednika Wilsona. Ob-javilo se je jo tamkaj istočasno z objavljenjem v tej deželi. Istotako se je objavilo poslanico v zavez-niških deželah ter je jasno, da predstavlja tudi njih menja in namene. To ugotavlja predvsem angleška oficijelna poslanica.

Nikaka "aneksija" bi ne bila, če bi se združilo Poljake v Rusiji, Avstriji in Prusiji v-neko obliko neodvisne vlade. Nikaka "aneksija" bi ne bi-la, če bi se združilo Čehe Če-ške in Moravske s Slovaki Mo-ravske in severozapadne Ogr-ske v neodvisno državo; tudi bi ne bilo nikaka "aneksija", če bi se celo srbsko-hrvaško in slovensko pleme združilo ter se izpolnila aspiracije rodolju-bov z ustanovitvijo združ. da-siravno federirane Jugoslavije.

Iste je z avstrijski Italija-ni, avstrijskimi Rumuni in Ukrajinci. Formula "nikakih aneksij" bi se v tem smislu o-bročala proti Habsburžanom in Madžarom, ki so se pola-stili vlade. S tem bi se tudi raztelesilo Avstro-Ogrsko. Ma-džari in Nemci v Avstriji bi seveda ohranili pravico sa-modoločbe, vendar pa bi izgu-bili moč zatiranja nemških narodov, kar je tvorilo eden izmed glavnih vzrokov seda-nje vojne.

Dosedaj še nismo dosti izvede-li, kako se je sprejelo v Rusiji po-slanico predsednika Wilsona. Ob-javilo se je jo tamkaj istočasno z objavljenjem v tej deželi. Istotako se je objavilo poslanico v zavez-niških deželah ter je jasno, da predstavlja tudi njih menja in namene. To ugotavlja predvsem angleška oficijelna poslanica.

Nikaka "aneksija" bi ne bila, če bi se združilo Poljake v Rusiji, Avstriji in Prusiji v-neko obliko neodvisne vlade. Nikaka "aneksija" bi ne bi-la, če bi se združilo Čehe Če-ške in Moravske s Slovaki Mo-ravske in severozapadne Ogr-ske v neodvisno državo; tudi bi ne bilo nikaka "aneksija", če bi se celo srbsko-hrvaško in slovensko pleme združilo ter se izpolnila aspiracije rodolju-bov z ustanovitvijo združ. da-siravno federirane Jugoslavije.

Iste je z avstrijski Italija-ni, avstrijskimi Rumuni in Ukrajinci. Formula "nikakih aneksij" bi se v tem smislu o-bročala proti Habsburžanom in Madžarom, ki so se pola-stili vlade. S tem bi se tudi raztelesilo Avstro-Ogrsko. Ma-džari in Nemci v Avstriji bi seveda ohranili pravico sa-modoločbe, vendar pa bi izgu-bili moč zatiranja nemških narodov, kar je tvorilo eden izmed glavnih vzrokov seda-nje vojne.

Dosedaj še nismo dosti izvede-li, kako se je sprejelo v Rusiji po-slanico predsednika Wilsona. Ob-javilo se je jo tamkaj istočasno z objavljenjem v tej deželi. Istotako se je objavilo poslanico v zavez-niških deželah ter je jasno, da predstavlja tudi njih menja in namene. To ugotavlja predvsem angleška oficijelna poslanica.

Nikaka "aneksija" bi ne bila, če bi se združilo Poljake v Rusiji, Avstriji in Prusiji v-neko obliko neodvisne vlade. Nikaka "aneksija" bi ne bi-la, če bi se združilo Čehe Če-ške in Moravske s Slovaki Mo-ravske in severozapadne Ogr-ske v neodvisno državo; tudi bi ne bilo nikaka "aneksija", če bi se celo srbsko-hrvaško in slovensko pleme združilo ter se izpolnila aspiracije rodolju-bov z ustanovitvijo združ. da-siravno federirane Jugoslavije.

Iste je z avstrijski Italija-ni, avstrijskimi Rumuni in Ukrajinci. Formula "nikakih aneksij" bi se v tem smislu o-bročala proti Habsburžanom in Madžarom, ki so se pola-stili vlade. S tem bi se tudi raztelesilo Avstro-Ogrsko. Ma-džari in Nemci v Avstriji bi seveda ohranili pravico sa-modoločbe, vendar pa bi izgu-bili moč zatiranja nemških narodov, kar je tvorilo eden izmed glavnih vzrokov seda-nje vojne.

Dosedaj še nismo dosti izvede-li, kako se je sprejelo v Rusiji po-slanico predsednika Wilsona. Ob-javilo se je jo tamkaj istočasno z objavljenjem v tej deželi. Istotako se je objavilo poslanico v zavez-niških deželah ter je jasno, da predstavlja tudi njih menja in namene. To ugotavlja predvsem angleška oficijelna poslanica.

Nikaka "aneksija" bi ne bila, če bi se združilo Poljake v Rusiji, Avstriji in Prusiji v-neko obliko neodvisne vlade. Nikaka "aneksija" bi ne bi-la, če bi se združilo Čehe Če-ške in Moravske s Slovaki Mo-ravske in severozapadne Ogr-ske v neodvisno državo; tudi bi ne bilo nikaka "aneksija", če bi se celo srbsko-hrvaško in slovensko pleme združilo ter se izpolnila aspiracije rodolju-bov z ustanovitvijo združ. da-siravno federirane Jugoslavije.

Iz grobov klije življenje.

Ko listje pada z dreves in ko mrt koraka skozi gozd in po vsej prirodi, tudi človek skoro nehoti zavije svoj korak "na ono tiho domovanje, kjer mnogi spe ne vdradno spanje". K nekaterim grobovom vodijo le malo shojene steze: to so grobovi, znani le malomu krogu. So pa tudi grobovi, katerim roma ves narod. Tudi mi jih imamo nekaj takih, deloma starejših, deloma še čisto svežih. Milo se stori človeku, če je priča joku sirot, ki plakajo ob materinem grobu. Kaj naj jim pove v tolažbo? Pretresljivi so prizori po grobiščih na dan vseh mrtvih; kdo naj jih popiše? A če ves narod stoji v neizprosni grobi in izdiše, kdo naj ga tolaži in kako?

Da mi je za zarjo blestečo pogledati in kaj ljubeza, dobrega ti povedati v teh težkih dneh, o, domovina...

S temi besedami sklepa pesnik svojo pesniško zbirko. Kaj ljubeza, dobrega torej ne ve povedati svojih domovini v teh težkih dneh; morda v prihodnji zbirki? A česar si pesnik ne upa, to si drzne navadno prozait: ko z grozo opazujemo, kako zvejo okrog nas grobovi in kako so tam, kjer je nekdanj naš ded oral in kopal ter pel, "naši le samo grobovi", v teh težkih dneh vstrajamo trdno na svojem mestu, prepričani, da prav gotovo pride dan, ko tudi iz teh naših grobov prikljeje novo življenje...

Le pogledimo v nekdanje in sedanje čase!

V evropskih slovstvih je gospodaril dolgočasni, duhomorni klasičizem, učeno posnemanje starih klasikov, zelo umetna oblika, a vsebina prisljena, nenaravna, brez globokih srčnih čustev. Tu obstane oko angleškega pesnika na zapuščenem vaškem pokopališču — sree mu je prejšnjeno grobove žalosti — iz prsi mu priverle elegije o grobovih — ki namah po vsej izobraženi Evropi obrne pogled od starih klasikov in sedanjost, v prirodo, v sree človešče, in prične se nova doba v slovstvih, najlepša, najplodovitejša, najživljenejša doba, romantična. Res, iz grobov je priklilo življenje! (Pesnik je bil Thomas Gray in elegija, ki jo omenjamo, ima naslov: "Elegy in a Country Churchyard" (Elegija na vaško pokopališče). Spesnil jo je leta 1751. in je bila kmalu prevedena v vse imenitnejše evropske jezike, tudi v grški in hebrejski.)

V grobu je spala vsa nekdanja slava starodavne grške zemlje; v razvalinah je ležala Akropolis atenska; veliko grobišče so bila stara, sloveča bojišča. Sinovi novogrškega ljudstva so stopali po tej zemlji, malo ali nič se zavdajajo, kaj krijejo grobovi v svojem osrčju; in svet se je malo zmenil za nesrečne dediče Periklejevega uma. Tu stopi nekdanje dne sa obali Angleške v ladjo mlad lord; pripelje se mimo Itake, Levkadije v Grečijo in prevzeti spominov opova te grobove in razvaline. V enem dnevu postane svetovnoslaven pesnik sam, in ves omikani svet se začne zanimati za to ped zemlje. Iz grobov je priklilo življenje! (Ta pesnik je bil lord Byron, za Shakespearom najslavnejši pesnik angleški. L. 1509. je pripel na Grško ter ondi spesil spev I. in II. svojega dela "Child Harold Pilgrimage" (Potovanje dečka Harolda); prišla sta na svetlo meseca marca 1813 v Londonu. V treh dneh je bil razprodan ves natisk. Byron sam je izjavil: "Nekega jutra se zbudim in ležem, da sem slaven.")

L. 1817. vidimo drugega mladega moža, ki zamisljen koraka po okolici nemškega mesta Jene. Oči ima vprte v tla, iz prsi se mu izvije večkrat globok vzdih. Kaj ga napolnjuje s tako žalostjo? Grobovi! Kamor pogleda okrog sebe, alasti kadar obrne pogled višje gor proti severu, proti Ladi, vadi same grobove, ki v njih počivajo sinovi matere Slave; njih je bila nekdanj ta zemlja, sedaj pa je vsa potujčena, zgermanizirana, nikjer ni čuti več slovanskega glasu, grobovi slave otrok pa so pozabljeni... Naenkrat pa se mu zasvetijo oči, velika misel se bere iz njih, ki mu je kakor iskra ašnila v glavo: opeval bo te pozabljene grobove, da zbudijo spominja ves rod matere Slave. Prišel je pesnik pero in napisal nesmrtno svoje delo: "Slavy deera" (Slave hči), pesem o grobo-

vih slovanskih, ki naj bi si pa vsaj nad njimi podali roke k slogi bratje Rus in Poljak, Čeh in Ilir. Preveč je znan zgodovinski vpliv tega umotvora na vsa slovanska slovstva, kakor da bi mi bilo treba o njem še dalje govoriti: mladi mož — Slovák Jan Kollár, luteranski duhoven — je s tem delom postal oče pesniškega panslavizma, ki je gnil svoje valove daleč po slovanskih zemljah in tudi dol k nam ter zbudil povsod novo, veselo življenje. Iz grobov je priklilo življenje!

Ko je tema padla nad Ukrajinu in v grobi mir zavila vso ravnino — kakor poje naš pesnik — je narod maloruski živel bedno, suženjsko življenje; le ubogi kobzarji so ga z banduro v roki potujoč po Ukrajini tolažili. A danes narod ukrajinski vstaja k novemu življenju! Kdo ga je zbudil? Dobil je v osebi Tarasa Ševčenka svojega pravega kobzarja, svojega najboljšega bandurista. Kot ubog deček se je Taras večkrat iz očetove kože potepel ven iz vasi v nepregledno ravnino ob Dnjepru ter sedel včasih na kakšno gomilo, katerih je ondi toliko, ter sanjal o junakih-kozakih, spečih pod gomilami... A kot mož je zlagal svoje nesmrtno du-me, ki so pesmi o grobovih, gomilah, in njegov narod ga je razumel; Ukrajina s svojimi gomilami, opevana po Ševčenku, je postala bojno geslo mladega naroda. (Prim. n. pr. Jos. Abram. Kobzar (Leposlovna knjižnica, V. zv. str. 107) "Duma".)

... Za stepe in gomile, ki so v Ukrajini, sree bilo je — Naj le duša se kosaška po Ukrajini spreha! Tam široko je, veselo... stapa, pragi tam grmeči in gomile — gore!

to je visoko nasute kot gore.) Iz grobov je priklilo življenje!

Kako skrivnostno je bil od nekdanj Egipt! Kako je vleklo ponosnega Rimljana v čudovito Nilovo deželo! Kako je tam bilo živahno literarno delovanje v helemistiški (grški) dobi! Knjižnica aleksandrijska, koliko zakladov duha je bilo ondi zbranih in lepo urejenih! Pa vso čudovito lepoto stavb, vse zaklade duha sta urpala plamen in pest — mesta egiptovska so razpadla v razvaline... AA ne popolnoma! Iz razvalin vlečejo na dan napol sežnane, napol razpale zavojce, narejene iz stržena neke trave, papyrus antikonum imenovane, in glej! učenjaki hlastno segajo po teh papirjih, fotografirajo jih, študirajo, dopolnjujejo. In kaj je v teh krpah? Zgodovina starega Egipta se nam razodeva iz njih; kultura te dežele za rimskih cesarjev nam stopa tako živo pred oči, kakor da smo njih vrstniki. Iz grobov starega Memphis, Panopolja, Tebe, Elephantine, Krokodilopolja (Fajum) in drugih mest se nam odpira pogled v nekdanje vrvenje in življenje!

Otožnost se mora polotiti človeka, ki resno opazuje svetovno zgodovino, če pregleda v duhu vse zgodbe ponosnih Niniv (v nekdanji Babiloniji). Kakor jesenski vihar ne odtrga le vrhov drevesom, ampak izruje iz tal tudi debela, tako je izbrisal s površja zemlje naval tlačnih narodov kraljevo prestolnico Ninive, v takoli potirih barvah slikano in popisovano od grških pisateljev (l. 607. pred Kristom). Takrat je utihnilo "veselo, brezskrbno stojenje" mesto na vzhodnem bregu gornjega Tigrisa, tlačiteljiva narodov, ki je ošabno govorila — kakor priča prerok Sofonija (2. 15) — o sebi: "Jaz, in razen mene ni nobene!" Utihnila je in pala v skoro popolno pozablenost za stoletja. Že čez dvesto let ni nihče več vedel za njeno ime; kajti ko je Ksenofon (leta 401.) z ostankom svojih desetstičev marsikal mavgor ob Tigrisu in prekorajšivi reko Zab prišel do razvalin ninijskih, se imena Ninive ni več slislil; samo en del mesta popisuje, ki ga imenuje Larisa. In kako dolgo se je držal Babilon, ki se je prejel z Ninivami bodi za prvenstvo? Ko je leta 539. (12. okt.) postal last Perzijancev, se je še obdržal na površju, in Aleksander Veliki si ga je dve stoletji pozneje izbral celo za svojo prestolnico; toda ko je Aleksandrov general Selevek sezidal svoj prestolnico Selevejo, okrog leta 300, je Babilonu zadal smrti: nadarec; ob Kristusovem času

AMER. ADMIRAL WINTERHALTER.

je bilo "to veliko mesto velika puščava", kakor piše zemljepisec Strabon. In odšidob sta bili mesti Nave in Babilon veliki mrtvaški poljani, iz katerih so štrleli semterja zasipi, od Arabcev "tell" (holuci) imenovani, kot žalostna priča slave preteklosti. Toda tudi za ti dve mrtvaški poljani je moral priti dan vstajenja in življenja: v začetku XIX. stoletja so podjetni raziskovalci izkopali globoke rove v osrčje grobelj in začeli so prihajati na dan spomeniki umetnosti in slovstva; najbolj zanimivi so kosovi opeke s klimasto pisavo. Sedaj učenjaki že dobro bero klinopise in v Nemcih že izhaja "Klinopisna knjižnica", ki po več negle iz grobov — Konec dvatisočletnem molku zopet govori o slavni zgodovini Niniv in Babilona. In zdaj se pričena šele življenje! Veda je dobila novo torišče in uma bistri meči se sukajo. Ena vrsta asirologov vidi v Babilonu oto kulturno silo, ki je vodila duševno življenje vseh narodov prednje Azije, drugi pa se opreznjeji in vidijo v staroberejskem slovstvu in v tedanji kulturi odlične prednosti, ki jih Babilon nima. Iz grobov izkopane klinopise je hotela neak veda porabiti, da bi smatrala zadela Sveto pismo; a zdi se, da bo mesto smrti tudi iz teh grobov za Sveto pismo stare zaveze prišlo le novo potrdilo in novo življenje.

Ali naj navedem še novih dokazov, da iz grobov res klije novo življenje? Ali naj pripovedujem kako se je zbudilo k čisto novemu življenju klasično starinoslovje, odkar je H. Schliemann začel kopalati na razvalinah Homerovega Ilija? ali odkar so začeli razkopavati razvaline nesrečnih Pompejev? (Po določenem načrtu izkopljajo šele od leta 1861, ki ga je napravil tedanji profesor Fiorelli; sedaj je Pompejev odkopanih komaj tretina; preračunano je, da bo celo mesto odkopano približno okrog leta 1950.)

Francoski zgodovinar Fustel de Coulanges (l. 1889) je v svoji sloveči knjigi "La cité antique" izrekel odločno trditve, da je vsa stara kultura Arijecev — dokazuje navaja za Indijce, Grke in Rimljane — vzrasla iz grobov. Kako to? Pot njegovega dokazovanja je tale: Najstarejše verovanje Arijecev, kolikor ga moremo zasledovati, je to, da so bili trdno prepričani o nadaljnjem življenju po smrti, in sicer tako, da je po njih verovanju rajniokva duša ostala s telesom združena v grobu; menili so, da rajnik v grobu potrebuje jedi in pijače, pa tudi druge potrebe, in zato so primasali ob določenih dnevih na grobove jedil, kolače, vina; vnu so vlivali v grob skozi luknjo, ki so jo v ta namen pustili pri vsakem grobu. Iz tega verovanja moramo tudi razlagati običaji, da so stari pobili čisto sužnje in konje rajnikove; mislijo so, da vsega tega rajnik potrebuje v grobu. Ako je sin fepo skrbel, da je pokojni oče imel v grobu dovolj jedi in pijače, mu je bil duh očetov dober varuh v vseh potrebah; če pa je opustil daritve na grobu, je hodil duh nazaj strašiti. (Rajnike, v grobu počivajoče, so zvali Grki:

daimones (iz dasi-mon, hrvatski: u-des?), ali tudi eroes (varuh?), Rimljani: lares, manes, genii.) — Do šestega kolena nazaj je moral vnuč žrtvovati svojim dedom. Zato je pa vsak Arijeec smatral za najnujnejšo potrebo in dolžnost, da dobi zakonitega potomca, ki bo skrbel zanj v grobu. In take je nastal — pravi Fustel de Coulanges — iz vere v življenje tam notri v grobu zakon. Blizu pri vhodu so počivali rajni dedje v zemlji, drug poleg drugega; a sredi hiše pa je moral neprenehoma goreti ali vsaj tleti ogenj, ki ni smel nikdar ugasniti; bil jim je svet, božanstven, morda simbol ranjkih trdnjo je moralo stati ognjišče; s tem so nehali biti skitanci, bili so stalni. — In ker je svet ogenj gorel na ognjišču, zato je bil tisti prostor svet, tujeu nedostopen. In na zemljo, kjer so počivali ranjki, tudi ni smel stopiti noben stranec; bila je sveta last samo dotične rodbine. Tako se je razvila zasebna last. — In ker je smel dedom žrtvovati samo sin (oziroma posinovljeneec), se je naravno razvilo iz te vere tudi staro dedno pravo, vsled katerega je dedoval samo najstarejši sin. Ta je bil v obitelji svečenik, sodnik, kralj. Sčasoma so se začele obitelji družiti v večje organizme, a sveto so čuvale vsaka svoje rodbinsko verstvo; te stare rodbine so bile pozneje takozvane patrijske rodbine. Ker po njih verovanju niso dedje trpeli nobenega tujea, zato je bil odpor patrijecev proti plebejem, ki so se pozneje priselili, tako velik. Torej zadnji vzrok tem bojem je tičal v veri. Tako bi bilo torej — po mnenju Fustelovega — vse kulturno življenje starih Arijecev imelo svoje prve korenine — v grobovih.

Ali segam predaleč nazaj po dokaze za svojo trditve, ali so ti moji dokazi le dozdevni? Ozreni se edinole še v krščanske katekumbe, ki je iz njih prva Cerkev zajemala silno moč in jo zajema še zdaj, in menim, da sem podprl popolnoma svoje dokazovanje. Kolikokrat se je uresničil vzklik: "Ex ossibus ultor!" t. j. iz kosti, iz groba bo vstal osvetelek!

Bodi dovolj. Tudi iz naših grobov bo vzkliko novo življenje!

Dr. Jožef Debevec.

Življenja luči.

Zložil Anton Medved.

Oživljenja vekovita luč, skopa enim, drugim radodarna, večša zdaj si, zdaj vodnica varna.

Komurkoli v roke tišči ključ do bogastva, lestvice do slave, vstopnico do slavnostne zabave!

Meni treba ni nobenega drugega daru od tebe: daj miru mi zaželjenega, daj mi sladko vero v sebe!

JE PRIVAJEN.

Krčmarica: "Purana imam le za malo porcije."

Krčmar: "Tega daš lekarnarju, saj ta to ne opazi, ker ima vedno predpis za eno žličico!"

DR. J. RUSSELL PRICE V SVOJEMU LABORATORIUMU

Sednite danes in pišite mi jasen list, poročajoč kakor čutite, kje Vas boli, in kar je vzrok, po Vašem mnenju, da čutite slabo, in jaz Vam bodem, z veseljem, dal vse nasvete in pomoč — kakor mi je mogoče. Mojim znanjem medicine in mojem skušnjem od veliko let, jaz in z menom združeni zdravniki, pomagali smo tisočoma trepečim možem in ženskam. Morete mi pisati popolnoma zaupno, kar je vse dopisivanje zaupno.

OD ČEGA VELIKO SLOVENCEV TRPI

Jaz sem našel, da tisoče Slovencev trpi od nadlogah želoca in neprebave. Nekateri imajo plin na želoco, napuhnjeni so po jedi, bol in nemir v želoco; vrtili im se v glavi; megli im se pred očmi; čute bol, utrujenost, im se hrana in bruhanje.

Drugi Slovenci in Slovenke trpe od privatnih bolezni, kakor sifilis, ali zatrupljena kri, kapavica, ali triper, nervoza, slabota in nemoč; zlorabili so veliko svetih zakonov narave. Drugi pa trpe od nadlogah mehurja, ledvic in jetra; bolezi jetra in zapeka.

Jaz sem izpisal jasno, pripostom slovenščino izvrstno medicinsko knjigo ob različnih boleznih in nadlogah. To vredno knjigo bom poslal popolnoma zastoni vsakomu človeku, ali ženski, ki piše po isto. Potrebno je vsakomu Slovincu, da piše po VODITELJA K ZDRAVJU in uči vse ob takšnih boleznih in kakor jaz morem znanstveno zdraviti te bolezni, našim popolnim, bržim in vpešnim metodama.

Ne mara, ako ste bili pri drugim zdravniku in oni so vzeli Vaš denar, a da Vam niso nič pomagali. Ne nehaite. Obrnite se na mene, oziroma Vaše bolezni. Jaz Vam bom dal mneje ob Vaši nadlogi in, ako, po mojemu mnenju, zopet morete biti zdrav. Vsi nasveti in informacije so popolnoma brezplačne. Ako mi pišete, k mašu bote dognali, da želim biti Vaš prijatelj, ja dobronik, in vem, da bote priporočali Vašim prijateljem, da pride k meni, po nasvet in zdravniško potrebu.

PIŠITE MI LIST

In popišite Vaše simptome, ali bolezni, in mi pošljite, tudi, ta kupon, da Vam morem poslati, zastoni mojo knjigo.

DR. PRICE—S. 600, 9 So. Clinton Str., Chicago, Ill.

Dragi doktor Price. Prilagam pismo in popišujem nadloge svoje in bi mi ugajalo, da mi svetujete oziroma mojih nevoljah, pošljite mi, tudi, eno brezplačno knjigo.

Jaz se ne obvezujem plačati kakšne stroške, niti se obvezujem kupiti medicine, ali se pa zdraviti.

IME..... ULICA IN ŠTEVILKA ali R. F. D.....

MESTO..... DRŽAVA.....

Kje je fant?

DOBER ČLOVEK.

Sodnik: "Kakšen vzrok mi morete navesti, da ste iz ječe pobegnili?"

Jenik: "Zvedel sem, da praznuje letnišničar svoj rojstni dan in zato sem mu hotel natrgati nekaj evetlie."

Moja pesem.

Moja pesem bo nosila
Tvojo hvalo križem svet,
Z usm mladenčev se glasila
Bo se v času poznih let.

Iz solza, ki so vesele
Mi rosile moj obraz,
Rože bodo razcvetele,
Ko spet pride petja čas.

Iz solza, ki so otožne
Zalivale mi oko,
Pa vijolice pobožne
Pomlad obrodila bo.

Jenko.

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom v državi Minnesoti, naznanjamo, da jih bo kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janko Flečko, ki je pooblaščen sprejemati naročnino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. On je pred leti že večkrat prepotoval države, v katerih so naši rojaki naseljeni in je povsod dobro poznan. — Upati je, da mu bodo ali rojaki v vseh ozirih na roko, posebno še, ker ima pokvarjeno levo roko.

Uredništvo.

Moje Sporočilo Nade

Od Starega Sivo-Lasega Zdravnika.

Tisoče Slovencev trpi po celom svetu, ker im ni bilo mogoče dobiti primumu zdravniško potrebu, kar ameriški zdravniki ne morejo govoriti njihov jezik in ne morejo razumiti njihovo bolezen. Ako Vi, ampak kdo od Vase družine, ali prijatelja Vam, boleha, ja želim da pridete k meni z Vašim nadlogama, in jaz, in z menom združeni zdravniki, bomo storili vse kar nam je mogoče, da Vam povrne mo zdravje, moč in krepost!

Sednite danes in pišite mi jasen list, poročajoč kakor čutite, kje Vas boli, in kar je vzrok, po Vašem mnenju, da čutite slabo, in jaz Vam bodem, z veseljem, dal vse nasvete in pomoč — kakor mi je mogoče. Mojim znanjem medicine in mojem skušnjem od veliko let, jaz in z menom združeni zdravniki, pomagali smo tisočoma trepečim možem in ženskam. Morete mi pisati popolnoma zaupno, kar je vse dopisivanje zaupno.

OD ČEGA VELIKO SLOVENCEV TRPI

Jaz sem našel, da tisoče Slovencev trpi od nadlogah želoca in neprebave. Nekateri imajo plin na želoco, napuhnjeni so po jedi, bol in nemir v želoco; vrtili im se v glavi; megli im se pred očmi; čute bol, utrujenost, im se hrana in bruhanje.

Drugi Slovenci in Slovenke trpe od privatnih bolezni, kakor sifilis, ali zatrupljena kri, kapavica, ali triper, nervoza, slabota in nemoč; zlorabili so veliko svetih zakonov narave. Drugi pa trpe od nadlogah mehurja, ledvic in jetra; bolezi jetra in zapeka.

Jaz sem izpisal jasno, pripostom slovenščino izvrstno medicinsko knjigo ob različnih boleznih in nadlogah. To vredno knjigo bom poslal popolnoma zastoni vsakomu človeku, ali ženski, ki piše po isto. Potrebno je vsakomu Slovincu, da piše po VODITELJA K ZDRAVJU in uči vse ob takšnih boleznih in kakor jaz morem znanstveno zdraviti te bolezni, našim popolnim, bržim in vpešnim metodama.

Ne mara, ako ste bili pri drugim zdravniku in oni so vzeli Vaš denar, a da Vam niso nič pomagali. Ne nehaite. Obrnite se na mene, oziroma Vaše bolezni. Jaz Vam bom dal mneje ob Vaši nadlogi in, ako, po mojemu mnenju, zopet morete biti zdrav. Vsi nasveti in informacije so popolnoma brezplačne. Ako mi pišete, k mašu bote dognali, da želim biti Vaš prijatelj, ja dobronik, in vem, da bote priporočali Vašim prijateljem, da pride k meni, po nasvet in zdravniško potrebu.

PIŠITE MI LIST

In popišite Vaše simptome, ali bolezni, in mi pošljite, tudi, ta kupon, da Vam morem poslati, zastoni mojo knjigo.

DR. PRICE—S. 600, 9 So. Clinton Str., Chicago, Ill.

Dragi doktor Price. Prilagam pismo in popišujem nadloge svoje in bi mi ugajalo, da mi svetujete oziroma mojih nevoljah, pošljite mi, tudi, eno brezplačno knjigo.

Jaz se ne obvezujem plačati kakšne stroške, niti se obvezujem kupiti medicine, ali se pa zdraviti.

IME..... ULICA IN ŠTEVILKA ali R. F. D.....

MESTO..... DRŽAVA.....

Slovensko samostojno bolniško podporno društvo za Greater New York in okolico

edino postavno priznano slovensko društvo v Greater New Yorku, zboruje vsako četrto soboto zvečer v mesecu v "BEETHOVEN HALL", 210 istočna 5. ulica blizu 3. Ave. v New Yorku in se prične točno ob 8. uri zvečer.

ODBOR:

Predsednik: ALOJZIJ SKRABAR, 424 E. 9th St., New York City, N. Y.
Podpredsednik: ALFRED JUDEZ, 63 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.
Tajnik: JOSIP POGAČNIK, 56 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.
Zapisknik: JOHN GERJOVIČ, 328 Bond St., Brooklyn, N. Y.
Blagajnik: ANTON KOSIRNIK, 340 E. 5th St., New York, N. Y.

NADZORNI ODBOR:

LUDWIG BENEDIK, 2302 Catalpa Ave., Brooklyn, N. Y.
VINKO ZEVNIK, 193 Knickerbocker Ave., Brooklyn, N. Y.
JOSIP ŠVAL, 216 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.

DRUŠTVENI ZDRAVNIK:

Dr. HENRY U. ROBINSON, 301 E. 10th St., med Ave. A in B, New York, N. Y.

Importirane Franz Lubasove harmonike

so rasprodane. Imel bom zalogo zopet po končani vojni, ter se za pomneje rojakom priporočam. Kupujem, prodajam in popravljam stare rabljene harmonike po dogovoru; izdelujem nove KOVČKE po \$6.00 ter nove mehove od \$6.00 do \$10.00. Delo trpežno in sanesljivo.

Alois Skulj,

323 Epsilon Place, Brooklyn, N. Y.

Slovenska Društva

po vseh Zjedinjenih državah imajo za geslo, da kadar treba naročiti

DOBRE IN POCENI

društvene tiskovine, se vselej obrnejo na slovensko unijsko tiskarno

"Clevelandska Amerika"

Mi izdelujemo vse društvene, trgovske in privatne tiskovine. Naša tiskarna je najbolj moderna opremljena izmed vseh slovanskih tiskaren v Ameriki. Pišite za cene vsake tiskovine nam, predno se obrnete kam drugam. Pri nas dobite lepše, cenejše in boljše tiskovine.

CLEVELANDSKA AMERIKA

PRVA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA

6119 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, O.

Jugoslovanska Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minn.
sedež v ELY, MINN.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 483 Mesaba Ave., Duluth, Minn.
MAT. POGORELO, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD. Box 17, Denver, Colo.
FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tiskajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri-
tožbe pa na predsednika porotnega odbora.
Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode
oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Cone-
maugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain,
Ohio.

Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik N. S.: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh,
Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.
JOHN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

Kaj je z občnim jezikom?

(Nadaljevanje).

Tako izjavlja dr. Diels v svo-
jem večkrat že omenjenem govo-
ru, da ga ni prav nič volja, na
tak način — namreč umetnim po-
tom — zidati babilonski stolp, ker
mu je jezik "nekaj tako svetega,
da neute zbeži kakor pred zločin-
om, če kdo samo poskusi delati
mesilje na tistem delujoči naravi
jezika s takimi umetninami." Na
take čustvene argumente pikro
in z velikim sarkazmom odgovo-
rja odlični naravoslovec in znane-
ni filozof profesor dr. Wilhelm
Ostwald takole: "Natičen vpra-
šanje narava" dovede bolnika k
nužnemu koncu, in samo tisti
zdravniki, ki so se svojedobno zlo-
činski predržali, delati tej naravi
nasilje z nožem in žago, so pri-
šli človeštvu blaginjo, ne pa tisti,
katerim je bilo telo nekaj preveč
svetega, da bi na njem poskušali
taka sirova sredstva. Tako se mo-
ramo oprostiti tudi podobnih ču-
stev, če hočemo človeštvo ozdru-
viti njegove dolge bolezni: dušev-
ne razdrapanosti. Razlogom este-
tične in čustvene narave moram
popolnoma odrekati vsako važ-
nost in pomen v tem vprašanju,
kjer gre za večje zaklade nego za
slučajne navade in z njimi zveza-
na nekontrolirana čustva.

Res so subjektivna čustva
brez objektivne vrednosti, in kar
se enemu zdi lepo in estetično, je
pri drugih ravno narobe. Vendar
se jih je posebno pri jezikovnih
vprašanjih težko oprostiti. Tudi
si je na prvi pogled težko misliti,
da bi kak posameznik mogel
ustvariti celoten jezik; zgodovina
nam niti takih slučajev ne nava-
ja, v katerih bi kdo v veliko
manjšem obsegu vplival na rast
in razvoj jezika. Tako se poroča,
da je cesar Tiberij v svojem raz-
glasu z nemavdno in nerazumlj-
ivo besedo žalil fini rimski čut za
jezik. Zato je vprašal jezikoslov-
ce, če se dotični izraz res ne sme
rabiti. "Četudi beseda dosedaj ni
bila v rabi", je menil neki dvomi-
filolog, "jo bomo pa odslej rabili
po tvojem zgledu." A Marcel se
je odločno uprl: "Ljudem, o ce-
sar, zamoreš dati državlanske
pravičice, besedam pa ne!" Podob-
no se je baje zgodilo cesarju Sigis-
mundu na kostniškem koncilu,
kjer ga je neki nadškof grajal
radi slovnične napake. Mogočni
cesar je sicer s ponosom zaklical:
"Ego sum rex Romanus et supra
grammaticum!" (Rimski kralj
sem in nad slovničarji); naposled
se je pa moral le prepričati, da
je resničen star latinski rek:
"Cesar non supra grammaticos"
(cesar ni nad slovničarji). Isto
resnico je za kralja Ludovika
XIV. zapisal Moliere: "La gram-
maire, qui sait regenter jusc' aux

rois" (slovničar, ki vlada prav do
kraljev).

Vrhutega pa "gre pri tem gi-
banju", pravi H. Diels, "ne le za
praktična, ampak tudi za važna
teoretična vprašanja, ki vodijo
prav do bistva vsega jezikoslovja,
da, naravnost do najglobljih glo-
bin človeškega spoznanja." Vpra-
šanja, je-li jezik produkt narave
ali delo slučaja, konvencije, z
eno besedo, človeške poljubnosti,
če sploh imamo svobodno voljo,
ta "temeljna vprašanja, kakor
vse svetovne uganke, ki nas mu-
čijo, se tekem dveh tisoč let — to
moramo počeno priznati — niti
za en korak niso približala reši-
vi." Pred temi temeljnimi vpra-
šanji se ustavi rektor Diels, ki se
nič ne čudi, da ravno najodličnej-
ši prirodoslovci, kakor Ramsay,
Ostwald, Mach, "upajo, da pride
kdaj iz retorice, četudi ne homun-
culus, pa vsaj lingua humana;
pravzaprav pa je pozdravljajo
esperanto kot posrečeno sintezo." Ker
imajo ti možje "upanje, da
nekoč pričarajo iz retorice ne le
umetni indigo, umetno vaniljo,
umetno kavo, ampak če mogoče
tudi umetni kruh in meso, se jim
zdi naprava umetnega jezika po-
polnoma možna in upadljiva." To
nasprotje med jezikoslovci in pri-
rodoslovci je popolnoma naravno.
Dočim prvi le to preiskujejo, kar
je že dano, in nikdar ne premi-
sljujejo, kaj in kako bi utegnili
namovo postati, je za prirodoslov-
ca prvo znanstveno pravilo, da
se o tem, kar je v duhu zamislil,
eksperimentalno prepriča, če je
resnično in rabljivo. "In če filo-
log", pravi Ostwald, "še toliko-
krat zatrjuje, da ne gre, tedaj bi
prirodoslovce najprej rad videl
eksperimentalen dokaz za to. Pri-
rodoslovce se ne drzne le razum-
no poskušati, on smatra pravza-
prav za svojo dolžnost, da prej
ne sodi, predno ni razumno po-
kusil. In glej, poskus je napravi-
ljal ter ponovljen in "retortni je-
zik" je tukaj kakor umetni slad-
kor in umetni indigo. In kakor se
umetni indigo od naravnega le v
tem razlikuje, da je mnogo čistej-
ši in boljši nego naravni, tako je
tudi umetni jezik enostavnejši in
pripravnnejši nego vsak izmed ži-
vih.

Kaj naj rečemo k Dielsovim po-
mislekom? Brez dvoma je jezik
produkt narave. Vobče je čisto
naravno in tudi nujno, da svoje
mislil izražamo z besedami. Nika-
kor pa ni beseda vselej in povsod
naraven izraz našega mišljenja,
skoro nikdar pa nujen v tem smi-
slu, da se da kaka misel izraziti
le z določeno besedo in z nobeno
drugo. Odkritorsrčni Francoz celo
priznava: "La parole a été don-
née à l'homme pour déguiser sa
pensée." (Človek je prejel go-
vor, da z njim zakrije svoje mi-
šljenje.) Mnogo lepše pa izraža

našo misel Shakespeare: "What's
in the name? that which we call
a rose, by any other name would
smell as sweet." (Kaj je v imenu?
Čenur roža pravimo, bi pod vsa-
kim drugim imenom imelo isti
sladik vonj.)

V dejstvu torej, da posamezne
besede nikakor niso nujni izraz
stvari, tiči razlog za različnost je-
zikov; prav tukaj pa tudi imamo
razlog za možnost enotnega je-
zika.

Kaj pa je pravzaprav bistvo je-
zika? Ostwald, ki sicer pravi, da
ni domač v "najglobljih glo-
binah" človeškega spoznanja, od-
govarja, da moremo s prirod-
slovno-znanstvenega stališča defi-
nirati jezik vobče kot priredje
določenih pojmov in znakov. In
sicer gre za dvojce priredij med
trojno mnogovrstnostjo: pojmom
so na eni strani prirejeni glasovi,
na drugi strani pa vidni znaki,
tako da imamo jezik v govoru in
pisavi.

Jezik je potemtakem določena
oblika medosebnega razumeva-
nja, kakor druge temu smotru slu-
žeče oblike n. pr. geste. Prireditev
primernih oblik in izrazov je pa
individualnega značaja, ki postane
socialna, če jih prevzame
manjši ali večji krog. Zato v prin-
cipu ni mogoče, da ne bi posameznik
v primeru kratkem času storil
isto, kar je izvršilo v daljši do-
bi nekaj tisoč ljudi. Če n. pr. svet
sprejme esperanto, imamo prav s
tem popolnoma rabljiv jezik.

Zanimivo odgovarja na Diels-
ove pomisleke proti umetničnemu je-
ziku znani francoski filozof in
blagajnik Delegacije profesor dr.
Louis Couturat. Ne more se spu-
ščati v težka vprašanja, katera je
spravilo na dan gibanje za umetni
jezik, ampak se zadovolji s poniz-
nejšo ulogo Diogena proti eleatu
Zenonu in pravi: "Mednarodni
jezik mora biti možen, ker eksti-
stira. Vse teorije sveta ne morejo
izpreveči dejstva in še manj celo
vrsto soglasujočih dejstev. Dej-
stvo pa je, da zamorejo s pomočjo
esperanta pristati vseh narodov,
vseh poklicev in stopinj izobrazbe
med seboj pismeno in ustno obče-
vati, in sicer ne morebiti s težavo,
ampak z lahkoto, ik je ne da no-
ben drug jezik. Dva kongresa sta
to sijajno dokazala; na nobenem
mednarodnem kongresu, na kate-
rih so se govorili trije ali štiri
jeziki, se niso ljudje tako dobro
razumeli kakor tu. To morem jaz
osebno izpričati, in vsak izpričuje
na enak način, kdor se je vdele-
žil enega teh kongresov kot rado-
veden gledalec ali kot nepristran-
ska priča. Zlasti dokazujejo to
žurnalisti, ki so prišli zvečine
skrajno skeptični, odšli pa v ve-
likem začudenju, nekateri narav-
nost navdušeni. Ravno na teh
kongresih so se dogodile najbolj
očividne in najmanj pričakovane
izpreobrnitve. Ponavljam: da
ekstistira mednarodni pomožni je-
zik, ki je rabljiv in tudi v rabi, je
dejstvo, napram kateremu imajo
filologi dolžnost, da ga razložijo,
ne pa da ga zanikajo. Naj po-
skusijo, da ga spravijo v soglasje
s svojimi teorijami, a pri tem naj
vedo, da ne odločujejo njihove
teorije o dejstvih, ampak dejstva
o njihovih teorijah."

Med onimi, ki javno zanikavajo
možnost pomožnega jezika, sta se
v novejšem času pojavila dva
znana učenjaka: Karol Brugman,
profesor indogermanskega jeziko-
slovja, in August Leskien, profe-
sor slovanskih jezikov, oba na
lipskem vseučilišču. Na poziv sa-
konskega kraljevskega znan-
stvenega društva se je prvi izja-
vil o gibanju za svetovni jezik
vobče, drugi pa podrobno o espe-
rantu ter sta svoji sodbi objavila
v skupnem delu pod naslovom:
"Zur Kritik der Weltsprachen."

Ker ne razpravljamo o esperan-
tu kot takem, si oglejmo samo
Brugmannovo sodbo. Ta mož se
ne ravna po zgledu profesorja
Ostwald, da bi namreč načelno
razpravljalo o možnosti mednarod-
nega jezika, tudi se ne ozira na
željo zgoraj imenovanega franco-
skega učenjaka, ampak gre kar
in medias res ter se loti "Delega-
cije za uvedbo mednarodnega po-
možnega jezika" — o stvari,
o kateri "se mora vendar enkrat
odkriti govoriti".

Kakor smo že omenili, šteje De-
legacija mnogo udov, med kate-
rimi je precej takih, ki "sicer
smejo govoriti, koliko je sile (si-
eer za pomožni jezik), ne pa, če
in kako se da odpomoči". Prav
mnogo je v Delegaciji učenjakov.
"Pa tudi med učenjskim svetom
se mora ločiti, koliko govori mož-
nost in poravnost kakoga svetov-
nega jezika za njegov sprejem
med žive jezike, med strokovnja-

ki in nestrokovnjaki — dile-
tanta."

No, v Delegaciji so tudi pravi
strokovnjaki in sloveči jezik-
slovci, kakor J. Jespersen iz Ko-
danja, Baudouin de Courtenay iz
Petrograda in genialni romanist
in lingvist Hugo Schuchardt iz
Gradca. Kaj pa s temi? K. Brug-
mann se čudi in huduje, "zakaj
ti jezikoslovci takorekoč izza
plota gledajo na vse početje...
ne da bi sami praktično poma-
gali". Končno pravi naš strokov-
njak, da je pri teh vprašanjih to-
liko ovir in nepremagljivih težav,
da ni "boljšega izhoda" nego ta,
da "se ustanovi pomožnemu jezi-
ku lastna domovina — ne ravno
velika, najbolje kake otok v oce-
anu — kjer se bo smel govoriti
edino ta jezik". Potemtakem se
torej ni čuditi, če se kljub tem
strokovnjaškim pomislekom espe-
rantizem krepko razvija ravno na
Nemskem.

Omeniti moramo še, kako je
prof. Diels rešil vprašanje obče-
nega jezika, in sicer je to ne za-
daja njegova rešitev. "Z nemške-
ga stališča je le ena povoljna re-
šitev", pravi v svojem rektor-
skem govoru, "enakopravno pri-
znanje treh glavnih kulturnih je-
zikov: nemščine, angleščine in
francoščine..." "Nemčija mora
vseokoli zahtevati, da ta lingvi-
stična trozveza, kakor se je sama
razvila in uveljavila (!), obstoji
in se razširi še na druge kulturne
sfere."

Da iz te "lingvistične trozeve",
ki ni brez političnega okusa, ne
bo nič, je umevno samoposobi
Ostwald in Couturat sta se sama
izrekla proti nji; Slovani in drugi
Romani je ne morejo in ne smejo
sprejeti, ker se ravno s tako re-
šitvijo napravlja še večja babi-
lonska zmešnjava, kar se je poka-
zalo na mednarodnem kongresu v
Madridu in Rimu. V Madridu na
primer so Španci zahtevali poleg
"trozveznih" jezikov tudi špan-
ščino kot poslovni jezik; ko se je
ugodilo pravični španski zahtevi,
so zahtevali Rusi isto pravico za
svoj jezik... Rezultat tega Ba-
hela en miniature je bil ta, da je
več znanstvenih društev pristopilo
k Delegaciji za uvedbo med-
narodnega pomožnega jezika.

Iz vsega smo videli, kako živah-
no je gibanje za občni jezik, in
lahko upamo, da se bo človeške-
mu duhu prej ali slej posrečilo
povoljna rešitev tega problema.

A. Kres.

(Konec.)

Filipini nekoč in danes.

Tukaj je slika življenja na Fi-
lipinih pred devetnajstimi leti
kot jo je videl neki ameriški vo-
jak, ki je služal svoji deželi v ča-
su, ko se je zatrla vstaja Agui-
nalds:

Ko so si Amerikanci prvič
izsilili pot v Manilo, so našli
odprte kanale, ki so širili ku-
go in črne kože. Nobenega
vzgojnega sistema ni bilo, ki
bi bil vreden tega imena. Pri-
vo ledenice se je ravno na-
meravalo ustanoviti. Mostovi
preko glavnih rek so bili vol-
ninski mostovi ter privatne,
zagrajeneste ceste so bile v na-
vadi. Davke se je kar tako
pobiralo in postave so prišle
potom kraljevskih ediktov iz
Španije pred par sto leti. E-
dina vlada, katero so poznali
Filipini, je bila vlada oboro-
žene sile. Najhujša stvar, ka-
tera je mogla zadeti Filipina,
je bila postati tako bogat, da
se ga je lahko plenilo. Prav
lahko se ga je napravilo ne-
zvestim državi ter konfiscira-
lo njegovo imetje v prid
vladi.

In tukaj je druga slika razmer,
ki vladajo na Filipinih danes.
Naslednji jo je Manuel Queson,
prvi predsednik filipinskega se-
nata, ki se nahaja zdaj v Wash-
ingtonu:

Filipini so danes nekaj po-
polnoma različnega od tega,
kar so bili celo pred kratki-
mi leti. Vsakdo je srečen in
zadovoljen kljub vojnim raz-
meram. Trgovina cvete, vsta-
navlja se nove industrije ter
se jih razvija z naglico, ki po-
meni le dobro za našo ne-
posredno bodočnost. Osebn-
a lastnina je dobro zavarovana
in misli se dnevi nemira in
nezaupanja. Vse vrednosti so
bolj stalne, kar je zelo važen
faktor za ameriškega vlagat-
elja kapitala. Z veseljem se
sprejema kapital, osebno pa
ameriški kapital.

Senator Queson, ki načeljuje
delegaciji odličnih Filipinov, se
je izrazil na ta način napram
predsedniku Wilsonu. S to izjavo
vred je predložil predsedniku tu-
di zagotovitev zvestobe vseh Fi-
lipinov napram Združenim drža-
vam in njih želje, da store, kar je
v njih moči, za stvar prostosti in
demokracije.

To je dejstvo, na katerega je
Amerika lahko ponosna. Trajalo
je celih devetnajst let, da se iz-
premeni narod, ki je sovražil A-
meriko ter se boril proti njej z
veliko srditostjo, v narod, ki ne
le želi dokazati svojo lojalnost
napram Ameriki, ampak tudi v
skupnih žrtveh, temveč tudi hoče
z vseni dejanskimi sredstvi pri-
pomoci k dosegu tega cilja. Popol-
ni obseg tega ameriškega trumfa
je razumeti le, ako se pozna ob-
širnost in zapletenost problema,
ki se je predstavil prvi ameriški
administraciji na Filipinskih oto-
kih.

Amerika je pričela dobo pre-
osnovitve v Filipinih s tem, da je
pokazala Filipinom svoje zaupa-
nje vanje. To zaupanje je našlo
svoj najboljši izraz v dejanski iz-
vedbi Jones-postave, s katero se
je pričelo dejansko samovlado na
Filipinih.

Zaupanje rodi zaupanje, tako
pri posameznikih kot pri nara-
dih. Filipini so se izpremenili iz
odločnih sovražnikov v zveste pri-
jatelje vsled politike, pravičnega
in enakega postopanja z domači-
ni, katere metoda ni v navadi pri
evropskih kolonizacijskih sistemih.

Novice iz Milwaukee, Wis.

Nekaj rojakov je za eno skuš-
njo bogatejših. Prepričani so bili
dosedaj, da so Nemci boljše sorte
ljudje kot smo Slovenci ter so se
vsled tega izdajali, kjer so delali,
za Nemce, akoravno se niti nemi-
ški niso znali. Sedaj so pa morali
prositi od distriktnega pravdnika
Združenih držav posebno dovo-
ljenje, da bi smeli prestopiti pre-
povedane zone.

John Kowalski, 22 let, je bil
kaznovan od sodnika Page na 15
dolarjev in stroške, ker se je iz-
razil, ko je bil vprašan, naj stopi
k vojakom, da niso člani armade
dobri ter so le skupina cigaretnih
žvižgačev in skledomivačev.

V ječi se nahajata Ernst Kuhl-
mann in Karl Sommers, Nemca,
ker sta agitirala in razširjala
nemško propagando. Obiasti pri-
čakujejo navodila od zvezne vla-
de, kam da bosta poslana kot voj-
na jetnika za časa vojne. Bila
sta aretirana in internirana brez
kakega WARRANTA. Formalnosti ni-
so potrebne. V slučaju vojne ima
zvezna vlada moč, da zamore po-
stopati na ta način proti držav-
ljanom sovražne države.

Geo. Meyers, bančni uradnik
pri Stockmen's Trust & Savings
Bank, je bil napaden od dveh mož
pri vstopu v prodajalno, da si ku-
pi smodke, ter oropan za svoto
\$6800, katero je nosil v ročnem
kovčku. Ko je stopil v prodajal-
no, sta se mu približala dva moža,
iztrgala mu kovček, predno je za-
mogel misliti na odpor, ter sta
skočila v avtomobil in izginila.

Zdravil primanjkuje.

Atlantic City, N. J., 11. junija.
Danes se je pričel lekarnarski
kongres in že pri prvi seji se je
izkazalo, da bo ameriška vlada v
cijo.

Veliki zadregi za zdravila.
G. D. Ellyson iz Des Moines,
Iowa, je izjavil, da se je zahteva-
lo snovi za izdelovanje zdravil v
znesku 3 milijone dolarjev. In ko
bi se tudi dobile vse te snovi, bi
bilo nemogoče vsem tovarnam iz-
vršiti ta naročila v enem letu.

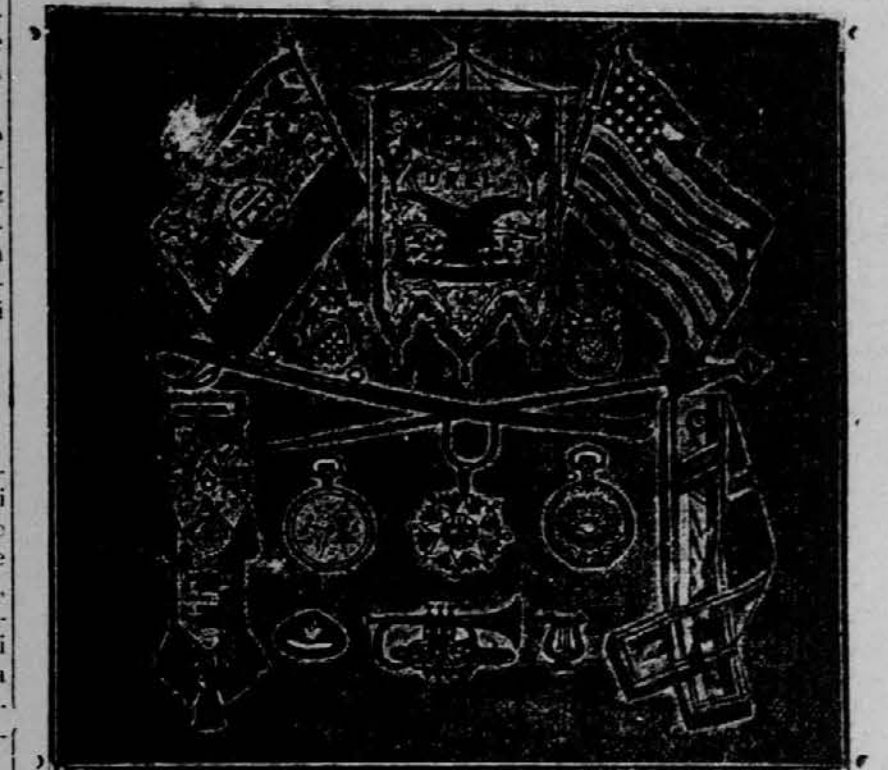
Lekarnarji so izjavili, da je na-
stala v zdravilstvu zato tako te-
žavna situacija, ker je država po-
brala vse kovine in ker od zunaj
ne more dobiti nadomestila.

Zelo primanjkuje tudi stekle-
nenie za zdravila, ker so vse že-
lezniške vozove vzeli za prevoz
premoga in so morale steklarne
vstaviti obratovanje, ker niso do-
bivale več peska.

Ameriška poslanica Rusiji.

Haag, Nizozemsko, 11. junija. —
Danes je bila v Nemčiji objavljena
Wilsonova poslanica Rusiji. Listi
o tem nič ne pišejo, ker je zuna-
je ministrstvo naročilo, da se naj
kritika odgodi na jutri.

Poroča se, da je poslanica po-
vzročila v Nemčiji veliko senza-
ciklazo, da bo ameriška vlada v
cijo.

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandoro, zastavo, regalje,
godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete ure, verižice, privrse,
prstane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi nas za cene vprašate. Uprisanje Vas
stane le 2c. pa si bodele priljubljeni dolarje.

Čenike več vrst pošljamo brezplačno. Pišite ponj.

IVAN PAJK & CO.,

456 Chestnut St., CONEMAUGH, PA.

VPOŠTEVAJTE.

Ako želite izvedeti za naslov svojih sorodnikov, prijateljev, znan-
cev, itd.

Ako želite prodati posestvo, hišo, trgovino itd.

Ako želite objaviti krst, ženitev, žalostinko itd.

Ako želite dobiti delavce ali delo za seba.

Ako želite objaviti društvene naznanila

RABITE VSELEJ

"GLAS NARODA"

"Glas Naroda" dobite v vsaki slovenski naselbini; v vsakem me-
stu, v vsakem trgu in v vsaki mali vasici v Zedinjenih državah, kakor
tudi v Canadi itd.

"Glas Naroda" je najpriljubljenejši in najbolj razširjeni sloven-
ski list na svetu.

"Glas Naroda" je razposlan na leto v štiri in pol milijone (4.500-
000) istih in je torej najboljšje sredstvo za oglaševanje.

Cene oglasom so sledeče:

Trikratno iskanje sorodnika ali prijatelja stane — \$1.00

Enkratna objava prodaje posestva, hiše, lota itd.

stane — \$1.00

Enkratno iskanje delavcev stane — \$1.00

Enkratno iskanje dela stane — \$0.30

Enkratna objava ženitne ponudbe, žalostinke ali kaj

enakega stane — \$1.00

Enkratno društveno naznanilo stane — \$0.50

Slovenskim trgovcem naredimo posebno ugodne cene pri stalnih
oglasih.

Naročilom je potrebno poslati vsaj tudi denar. Naslovite na:

"GLAS NARODA"

64 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Opomba: Rojaki, vpoštevajte naše geslo, da ne sprejememo ogla-
sov, ako jih spoznamo za dvomljive in s tem varujemo naše naročnike
pred raznimi sleparji, katerih je vsepovsod dovolj. Zaeno pa svetlo-
mo vsem rojakom kadar kaj kupujejo ali pa naročajo, da se prepri-
čajo če je oglaš v našem listu in ako ga ne opazi, naj vprašajo proda-
jalec, kakaj ni. Posebno velike važnosti je za vsakega pri naročilih pe-
petiti.

SLOVENSKO

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Incorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHER, 674 Ahsay Ave., Rock Springs, Wyo.
Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.
Tajnik: FRANK PAVLOVIČ, box 647, Forest City, Pa.
Pomoćni tajnik: AVUGUST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
Blagajnik: JOSIP MARINČIĆ, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pomoćni blagajnik: ANT. HOČEVAR, RFD. No. 2, box 11½, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETERNEL, box 95, Willow, Pa.
1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 65, Burdine, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 13th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, E. Mineral, Kans.
1. porotnik: FRANK TEROPČIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so naprošeni pošiljati vse dopise direktno na glavnega tajnika in nikakor drugače. Denar naj se plačuje edino potomo poštnih, ekspresnih ali bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potomo privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovič, Farmer & Miners National Bank, Forest City, Pa.

V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakve pomanjkljivosti, naj to nenudoma naznanijo uradu glav. tajnika, da se zamore napako popraviti.

Ottakring.

Ivan Cankar.

"Elegantna soba za solidnega gospoda".

Pavel Negoda se je grenko nasmešnil in je šel dalje.

Nemušcina je pravilna, soba je elegantna in gospod mora biti soliden... Pavel Negoda, kreni v stran, daleč v stran: ta cesta ni za junake tvoje sorte!

Cesta je bila široka, svetla in bučna. Od obeh strani so se stekale vanjo mračne, ozke ulice, kakor da bi se v solnčno reko, po suto s parniki in čolni, spuščali smradljivi kanali.

Ko je stopil Pavel Negoda v tiho ulico, se je počutil kaj bolj domačega. Zapihal mu je v lice prijeten hlad, kakor da so se bile zaprle za njim duri žarko razsvetljene, šumne dvorane. Dvoje svetov je bilo, drugi tik poleg drugega. Tuja sta si bila in daljna, ali vendar je bil komaj plitev jarek med njima.

Odkod buči to življenje? Od onstran morja!

Troje korakov je do njega.

Bodil je dalje, vskrižem po neznanih ulicah, ki so si bile čisto enake. Prišel je do pasu, ki v širokem toku obema notranje okraja cesarskega Dunaja.

Predno se je nameril onstran svetlega obroča, se je z dolgim pogledom ozrl doli na mesto. Rumenkaste siva megla prahu in dima, bolna soparica, žehtna iz vročinega, nasilno razbičnega življenja, je nepremična visela nad slokimi stolpi, štrlečimi iz ogromnega, zamotklo šumečega in voljujočega jezera.

Pavel Negoda je stal na bregu.

— Na produ... naplavljenec!

— Je pomislil. — Za take bojazljive plačarje ni to jekero! Človek se ne sme spomniti, da je bil —

ustvarjen za trda tla in da nima plavut; tak spomin, pa če prešine dušo le za trenutek, je že poguba... Vendarle bi rad enkrat vsaj enkrat pogledal tja na dno; rad bi slišal, vsaj enkrat slišal, kakšen jezik da govore tam zdo- lej pod sivimi valovi; rad bi občutil, kakšne misli da mislijo... če imajo v svoji duši drugačnega Boga, če je njih življenje in nehanje človeških očem tako zastrto, tako tuje, nemo in polno — skrivnosti, kakor življenje in nehanje tistih bitij, ki jih ne pozna- mo in katerim zategadelj očitamo da nimajo duše... če se morda v svojem temnem, zakrknjenem tajinstvu enaki psom, mačkam in papigam...

Domislil se je, kako ga je še ne- godnega mladika vznemirjal in trpil občutek, da je čisto sam — svetu... Verjeti ni mogel, da je življenje samo eno ter da vse, kar je, živi tisto edino življe- nje. Zdelo se mu je nespodobno, da zamahujejo človeka, ki posluša "kako trava raste"...

Zakaj bi ne živela bilka na lo- ki svojega sijajnega življenja? Zakaj bi ne vedela, kaj da je pre-

šernost mladosti, kaj slast in bo- lest ljubezni in kaj da je groza pred smrtjo? Povedati ne more, ker nima glasu, človeškemu ušesu razumljivega; ali kdo bi bil pre- den ter bi rekel, da je nima? .. Kamorkoli se prestopiš, kjerkoli se ti ustavi pogled, odповodst ti zastripi v lice taj svet, ki ti v svo- jih globinah ostane skrit na ve- komaj. Govoriš s svojim bratom ali beseda je votel zvok, ne razo- dene ničesar; umolkneš, spogle- data se plašno ter povesita oči, da bi ponevedoma ne izdala drug — drugemu, kar hranita skupniško v devetkrat zaklenjenem dnu srea.

Sam si, človek, na tem božjem svetu! Svet med svetovi. Če se ti posreči, kar se ni še nikomur, da razglobiš poslednje skrivnosti ene ga samega teh svetov, ti jih osta- ne še milijarda neznanih. Zatorej ne išči brezkoristnega spoznanja: glej edino, da se ob nobenega pretrdo ne zadeneš ter se ob nje- govem oklepu ne zdrobiš! ..

Pavel Negoda je krenil preko širokega pasu na ono stran, tja- kjer je pod zelenim Galitzinber- gom in pod prisojno Sophienalpe- zgrmado in zverženo ogromno mračno mesto suženstva, — ubo- štva, gladi in — greha.

Cesta, po kateri se je bil name- ril, je bila široka in ravna, kakor s črtalnikom potegnjena prav do vnožja hribov, do tiste razdra- pane, ilovnate pustinje, ki je bila nekoč travnik, dokler je ni dose- gel strupeni žar mesta. Na obeh straneh ceste so se nepregledno vrstile mrke, trinadstropne hiše- večinoma so bile še nove, nekatere še nedograjene; toda navidez so bile vse že stoletne, nadebelo zaprašene in okalečene; glad in — greh bi udarila svoj črni pečat na samo mramorno palačo.

"Soba v najem... kabinet se odda... postelja za gospoda... dve postelji..."

Na vsakih hišnih vratih je vi- selo po dvoje, po troje listkov.

Pavel Negoda je vsakega po- sebej tako pazljivo in natančno prebral, kakor da je bilo tam že zapisano, kakšna da je izba, tes- na ali prostorna, svetla ali mrač- na, če je pohištvo zelo siromahno od starinarjev in sčesedov po na- ključju na kup znešeno, če je po- stelja snažna, če je stenice veliko ali malo, kakšna da je gospodi- nja, če je priljudna in postrežljiva, če je stara ali mlada, če je o- kroglja, smehljajoča, zgovorna v- dova, ali če ima moža pijamea in kopo umazanih, razcapanih, veno- mer kričečih otrok.

Zares je bilo na listkih mra- kaj zanimivega; en sam stavek je pač bil, pusti in kratak, ali bil je naslov za dolgo povest:

"Dve postelji..."

Kako žive ti ljudje, kdo so? — Dvoje postelj bi oddali; kje leže sami? Na tleh pač, na slaminah vsiprek, možki, ženske in otro- ci; možki kolnejo in kvantajo, — ženske tarnajo in opravljajo, — otroci kriče...

Ugledal je celo listek, na kate- rem je bilo napisano:

"Postelja tudi za dva gospoda..."

Postelja za dva gospoda!.. Kak- šna je tista postelja in kdo, od- kod sta tista dva gospoda, ki bi bi- la zadovoljna z eno samo poste- ljo? Tam kje na dvorišču je izba, smrdela po žganju, po jetiki in po otrocih. Deset ali dvanajst lju- di prenočuje v tej izbi; težko jih je prešteti, ker leže v klopah in gručah po vseh kotih, vzdolž in počez, kakor — je, glava ob gla- vi, noge vskrižem; človek bi se ozrl proti stropu, če ni še tam na kakšen način vripeta blazina.

In vendar je prostora še za dvoje gospodov; kje pač?

Pod mizo ne, ker mize ni! Al- gospoda bosta dobila svojo slam- nico, kjerkoli že; počivala bosta, trudna od vsega, hropla strup iz bolnih pljuč; nevoščljiva si bosta iz odoje, sporekla pa — ne bosta nikoli, ker sta si brata v prokle- tstvu; in tako bratstvo drži! ..

Pavel Negoda si je ogledal hišo od zunaj; ogromno trinadstropno poslopje, vse posute z bahavimi neokusnimi štukaturami; nekateri akantovski listi so bili odkrknjeni — obloženi pa so bili vsi z debelo plastjo prahu.

— Kakor plesalka v predmestni beznici: našminkana in zlepotiče- na se vrti v šumečem, bleščečem krilec ter razkazuje suha bedra, smrdi pa po kugi in po kvargljih.

Ni se mu mudilo; bolj je ogle- daval nego iskal. Daleč je bilo še večera. Jesensko sonce se je upi- ralo v najvišja okna; in zasvetila so se v veseli zlati luči celo ta — mračna okna, podobna udrtim o- čem jetičnega človeka.

Bral je na listku, da je v najem soba "za visokošolca".

— To se pravi pravno govori- riti! Čeprav smo zaradi neugod- nih razmer prisiljeni, da stanu- jemo v teh za našo izobrazbo in za naš stan ne popolnoma primer- nih krajih in da ponujamo sobo v najem, vendarle ne maramo za gosteča kakšnega potepuha po- sestnega! Treba je pogledati, če- mu si žele visokošolca in nikogar drugega!

Napetil se je v tretje nadstropje in je pozvonil.

Odprla mu je starikava suhljata, črna oblečena ženska in ga je premerila s strogim, neprijaznim pogledom od glave do nog.

— Ali je tukaj soba v najem... za visokošolca?

— Tukaj, prosim.

Odprla je duri v izbo.

— Fani!

Pred klavirjem je sedelo mlado dekle. Spogledali sta se za kratek hip, nato pa je dekle narahlo od- kimalo.

Starka je bila v očitni zadregi.

— Oprostite... pozabila sem... moja hčerka je danes zjutraj... ko sem bila na trgu...

— Ali, mama... kaj pa to zani- ma gospoda?

— Nič ne de... nič ne de, milo- stiva! — je hitel Pavel Negoda in smeh ga je dušil.

Na stornicah se je tesnilski z- dlanjo po čelu in se veselo zasmel- jalo.

— Kaj pa je bilo treba še gle- dati? Saj bi si bil lahko mislil... Za visokošolca... Ali fant je bil premalo čeden!... Oj dekle, de- kle, ne bodi tako onegasto! Mla- do si in neizkušeno, še emiralo se boš za meroj in za slabšimi od nene, pa ga ne bo od nikoder tak bi pozvonil... Navsezadnje... tak res nisem, da bi solarice gle- dale za menoj! ..

Prišel je mimo brivnice in je stopil pred ogledalo ob vratih... Videl je slokega "za lase kvišku potegnjenega fanta": tudi ozko- lični, golobradi obraz je bil neka- ko "potegnjen"; oči so gledale orepljene in začudene, roke so štrlele dolge in nerodne iz pre- kratkih rokavov. Obledela je v- sela na njem ohlapno in cunjasto kakor na kolu.

— Nakaza! — je zamahnil zlo- voljen. — Kje si ukradel to su- knjo, ki ni bila merjena zate? Saj si ves kakor... ukradena suknja. Ves, še v duši!

Odklonilo ga je neznano dekle.

nič preveč lepo in najbrž tudi nič preveč pametno. Smejal se je na glas, ali vendar si sam ni utajil, da ga je bilo ob tistem zaničljivem odkimanju nekaj zbudilo in zabo- lelo.

— Še psu ni prav, če ga po- strani pogledaš!

Zazdel se je sam sebi zopern, neroden in neumen.

— Kaj bi premišljeval in iskal, kam da naj se prištolim, med — kakšne ljudi! Kamorkoli pridem povsod bom napoti, nikjer zahe- ljen, nikomur drag!

Začel si je ogledovati ženske ki jih je srečaval. Ni jih bilo mno- go, mlade in lepe skoraj nobene. Kolikor je v teh krajih mladosti in lepote, je prav posebne vrste Uvela je, še predno je dozorela; mladosti same ni več, lepote ni: le sled je le spomin...

Spomin na — nekaj, kar bi mo- ralo biti resnično in živo po vse, božji pravici, pa je bilo začudeno v kalli...

Otroci so se polili po cesti, kri- cali so, igrali in lovili, kakor vsi drugi otroci; toda obrasi so bili prestrani, preohlpani, preveč izku- šeni; — v strupenem prahu so po- valjani, — je pomislil Pavel Ne- goda in hlad mu je spreletel srce.

In strah:

— Kaj sem jim podoben, da me je gnalo mednje! ..

Prišla mu je naproti mlada žen- ska, zelo drobna in nežna, v ži- vot in lica še otrok, v izraz oči in ustnice že dozorela ženska, ki je bila spoznala življenje ter ga z zrenikim smehljajem zavrgla.

Ko je šla tik mimo, ga je po- gledala izpod težkih las naravnost in natanko; zdelo se mu je celo da ga je bila pozdravila, čeprav le mimogrede, le v razmišljenosti.

morda v spominu na koga drugo- ga.

— Razveselil se je in lažje mu je bilo.

— Zahvaljena za pozdrav, pa če si ga dala ponevedoma, ob spomi- nu na onega drugega, ki je bil šel in ga več ne bo! .. Sestra si mi v duši, nič drugače ni! Sorodniki se spoznajo na prvi pogled, če- prav se niso videli svoj živ dan.

Nekje je skrivno znamenje, zasije iz oči, pokliče na ustnice tih smeh lja... Srečujemo se po naključju, ne vemo s imena, pa vendar je med nami, — restejša vez, nega med brati in sestrami po krvi!

Zablodil je v tesno ulico.

Hiše so bile tam strinske, niz- ke in dolge, morda poslednji o- stanki izza vaških časov. Tuintam se je bila razmahnila med njimi ogromna fabrika s slokimi, zaer- nelimi dimniki. N- križišču ulic se je prikazala časih razsežna ja- sa, ki je bila od daleč parku po- dobnja; krivenčastih, golih, za- prašenih dreves, samo spomin — mladosti in lepote, okamenelo senco življenja, ki ga nikoli bilo ni...

Zapihal je veter in ves grozot- ni park s pesternami, vozički in otroci je bil zavrt v rumenkast, zadušljiv prah.

V vegastih vrat pritične sa- ješe hiše ga je klical napis:

"Soba v najem"

Papir se je svetil od masti; — najbrž je bila nekoč slonina za- vita vanj. Pisava je bila okorna težka roka se je bila trudoma po- izkušala na papirju.

Šel je po dolgi veži ter prišel na prostorno dvorišče, z okrog- lim, spolskim kamenjem postlano in prepreženo s črnimi lužami po- mij. Na obeh straneh dvorišča so se vrstile duri; nekatere so bile odprte in smrdelo je po neopran- nem, v blato, žgav in bolezen zakrknjenem uboštvu; otroci so vreščali, ženske so se prepirale s evilečimi glasovi.

— Na prve duri potrkam! — je rekel Pavel Negoda in je tako storil.

— Kaj bi radi?

(Konec prihodnjic).

ROJAKI, KUPUJTE LIBERTY BONDE ZDRAŽENIH DRŽAV!

FARMA NA PRODAJ.

130 akrov obsegajoča farma, vsa obdelana, gospodarsko po- slopje, poljedelsko orodje in stro- ji, 2 konja, 24 glav goveje živine, 4 prašiči, kokoši, sploh vse, kar se potrebuje pri taki kmetiji, bli- zu glavnih mest, sola in postaja pol milje stran. Vse dam za 5300 dolarjev. Zdaj je čas, da si ogle- date; jaž prodam, ker imam po- kvarjeno nogo. Oglasite se pri lastniku:

Alois Spacapan,
R. F. D. 4, Cooperstown, N. Y.
(13-15-6)

Rad bi izvedel za naslov MAR- TINA REMSAK. Doma je iz Savinjske doline, občina So- štanj, Stajersko. Prej je bilvi v Sheboyganu, Wis., in zdaj je nekeje v bližini Pittsburgha, Pa. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam javi, ker poročiti mu imam nekaj važnega. — Ferdinand Med- ved, 330, Kentucky Ave., She- boygan, Wis. (12-14-6)

ROJAKI!

POMAGAJTE TEJ DEŽELI SE- DAJ, KO VAS POTREBUJE IN KUPITE "POSOLJO ZA SVOBODO"! TI BONDI SO DOBITI V ZNE- SKIH PO \$50, \$100, \$500, \$1000 IN VEČ DOLARJEV. NESEJO PO 3% OBRESTITI. VSAKDO NAJ STORI SVOJO DOLŽNOST!

Pojasnila vam dajemo razne banke, ekspresne družbe in tudi: FRANK SAKSER, 12 Cortlandt St., New York, N. Y.

Rada bi izvedela za naslov svoje- ga brata ANTONA LADIČ. Prej se je nahajal v državi Mi- chigan in sedanjih naslov mi je neznan. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam oglasi svoji nesrečni sestri An- tonji Ladič, omoženi Kresovič, Box 43, Hastings, Colo. (12-14-6)

Iščem svoja dva brata MILU DRAŽICA in ANENIJA MA- RIČIČA. Nahajam se v italijan- skem jetništvu že 10 mesecev in ne dobim pomoči od nikoder. Prosim, da se mi javita in mi kaj pošljeta. — Peter Maričič, soldato 2. comp., prigioniero di guerra, Aquila, Abruzzi, Italia. (11-13-6)

HARMONIKE

bodil kakršnekoli vrste izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a de- to trpečno in zanesljivo. V popravo zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem še nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravah vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu ka- koršno kdo zahteva, brez nadaljnih vprašanj.

JOHN WENZEL,
1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

POZOR ROJAKI

Papir se je svetil od masti; — najbrž je bila nekoč slonina za- vita vanj. Pisava je bila okorna težka roka se je bila trudoma po- izkušala na papirju.

Šel je po dolgi veži ter prišel na prostorno dvorišče, z okrog- lim, spolskim kamenjem postlano in prepreženo s črnimi lužami po- mij. Na obeh straneh dvorišča so se vrstile duri; nekatere so bile odprte in smrdelo je po neopran- nem, v blato, žgav in bolezen zakrknjenem uboštvu; otroci so vreščali, ženske so se prepirale s evilečimi glasovi.

— Na prve duri potrkam! — je rekel Pavel Negoda in je tako storil.

— Kaj bi radi?

(Konec prihodnjic).

ROJAKI, KUPUJTE LIBERTY BONDE ZDRAŽENIH DRŽAV!

JAKOB WARHÖ,
6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

Dr. LORENZ,
Jas sem odil slovenske gove- reči Specialist malih bolani v Pittsburghu, Pa.

Uradno ure: dneve od 9. do- pedine do 5. ure sveto. V pe- kila od 9. do pedine do 3. popel. Nedelje od 10. do 2. popel.

Dr. LORENZ,
Specialist malih bolani,
604 Penn Ave. 12. nadst., 2. ulica,
Pittsburgh, Pa.

DOCTOR KOLER

633 PENN AVE.,

PITTSBURGH, PA.

SLOVENSKI ZDRAVNIK

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik. Specialist v Pitts- burghu, ki ima 22-letno prakso v zdravljenju tujih malih bolani. Sifilis ali zastrupenje krvi zdravi z glasovitim 606, ki ga je izumel dr. prof. Ehrlich. Če imate maseže ali mehurčke po telesu, v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, pridite in izčitli vam bo kr. Ne čakajte, kar ta bolena se nalez. Semotek, kapavce ali triper in tudi vse druge posledice, ki nastanejo radi tega. Te bolani zdravim po sodni metodi v najkrajši sem času. Kakor hitro opazite, da vam ponahja molka smolnost, ne čakajte, temveč pridite in jaz vam je bom zopet povrnil. Sulezni črvi, ki vodi iz mehurja, odpravim v kratkem času. Hdroceto ali vodenico, kilo odpravim v 30 urah in sicer brez operacije. Bolani mehurja, ki povzročijo bolečine v križu in hrbtu in vsajih tudi pri spuščanju vode, odpravim z gotovostjo. Revmatizem, trganje, bolečine, otekline, srbečice, škrofo in druge kožne bolani, ki nastanejo valed nečiste krvi, odpravim v kratkem času in ni potreba ležati. Uradne ure: od 9. do 5. Ob nedeljah od 9. do 2.

ZENITNA PONUDBA.

MLadenič, star 30 let, se želi se- znaniti s slovenskim dekletom v starosti od 18 do 28 let. Katere veselje zakonski stan, naj mi piše in priloži svojo sliko. Jaz namer- ravam odpreti trgovino z mesom, grocerijo in tudi brivnico, zato se želim seznaniti z zmožno Sloven- ko. Na denar in na posebno lepo- to se ne oziram. Naslovite takole:

J. K. R.,
P. O. Box 13, Packers Sta.,
(12-16-6) Kansas City, Kans.

IŠČE SE MOŽ

za delati v namiral. Dobra pla- ča, stalno dole.
C. Moensh Sons Company,
(13-4-v) d) Gewanda, N. Y.

Iščem svojega brata JOSIPA MI- HELIČ. Doma je iz Sodeve št. 17. Čula sem, da se je ali se pa celo že sedaj nahaja v neki bol- nišnici v Cincinnati, O. Tu sve dve sestri in bi radi kaj natanč- nejšega izvedeli o njem, zato prosim cenjene rojake, če ka- teri kaj ve, da sporoči na nas- slov: Maria in Cilia Kure, 2311 Jackson Boulevard, Chicago, Ill. (9-15-6)

NA PRODAJ HIŠE

za 1 do 4. do 6. do 10 družin. Vse v kraju od 55. do 79. ceste. Tudi na obroke poceni. Oglasite se pri: Joseph Lušin,
1065 E. 66. St., Cleveland, Ohio.
8-14-6

Zadnja novost.

Vaševrste Iganje, brinjovec, alivovec, tropinovec itd., kakor tudi razne likerje, naredi lahko vsak bres vsake priprave, bres ku- hanja s svojimi izvlečki. Pošiljam 6 staklenic za \$1.00 in is vsake staklenice si lahko naredite en cel kvart bolj zdrave, čistejše, bolj- še in več kot polovico cenejše pijače, kot jo pa sedaj kupujete pri salonerjih.

F. F. Barton piše: "Nasamim vam, da sem prejel od vas izvlečke za delati pijačo. Lepo se vam zahvalim in vam potrjujem, da je res tako blago ka- kor ste vi pisali. Pošljite še itd." Takih in enakih pisem, dobim vsaki dan, kar je jasno, da je blago v resnici hvale vredno.

Pišite na: Z. JAKSHE
Box 366 North Diamond Station,
PITTSBURGH, PA.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa ko- lonijskih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

STENSKO MAPO CELE EVROPE \$1.50.

VELIKO STENSKO MAPO, NA ENI STRANI ZJE- DINJENE DRŽAVE IN NA DRUGI PA OELI SVET, CENA \$1.50.

ZEMLJEVID PRIMORSKE, KRANJSKE IN DAL- MACIJE Z MEJO AVSTRO-OGESKE Z ITALIJO. — CENA JE 15 CENTOV.

CENA SAMO 25 CENTOV.

Naročila in denar pošljite na: